

TRUYỆN
TRANH

TẬP 27

HAI VỊ CHƯ HẦU ĐẦU THÁNH CHÚA

thuongmaitr

Tập 27

HAI VỊ CHƯ HẦU ĐẦU THÁNH CHÚA

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

UAB KHAI LƯƠNG PHƯƠNG
CÔNG TY TNHH

thuongmaith

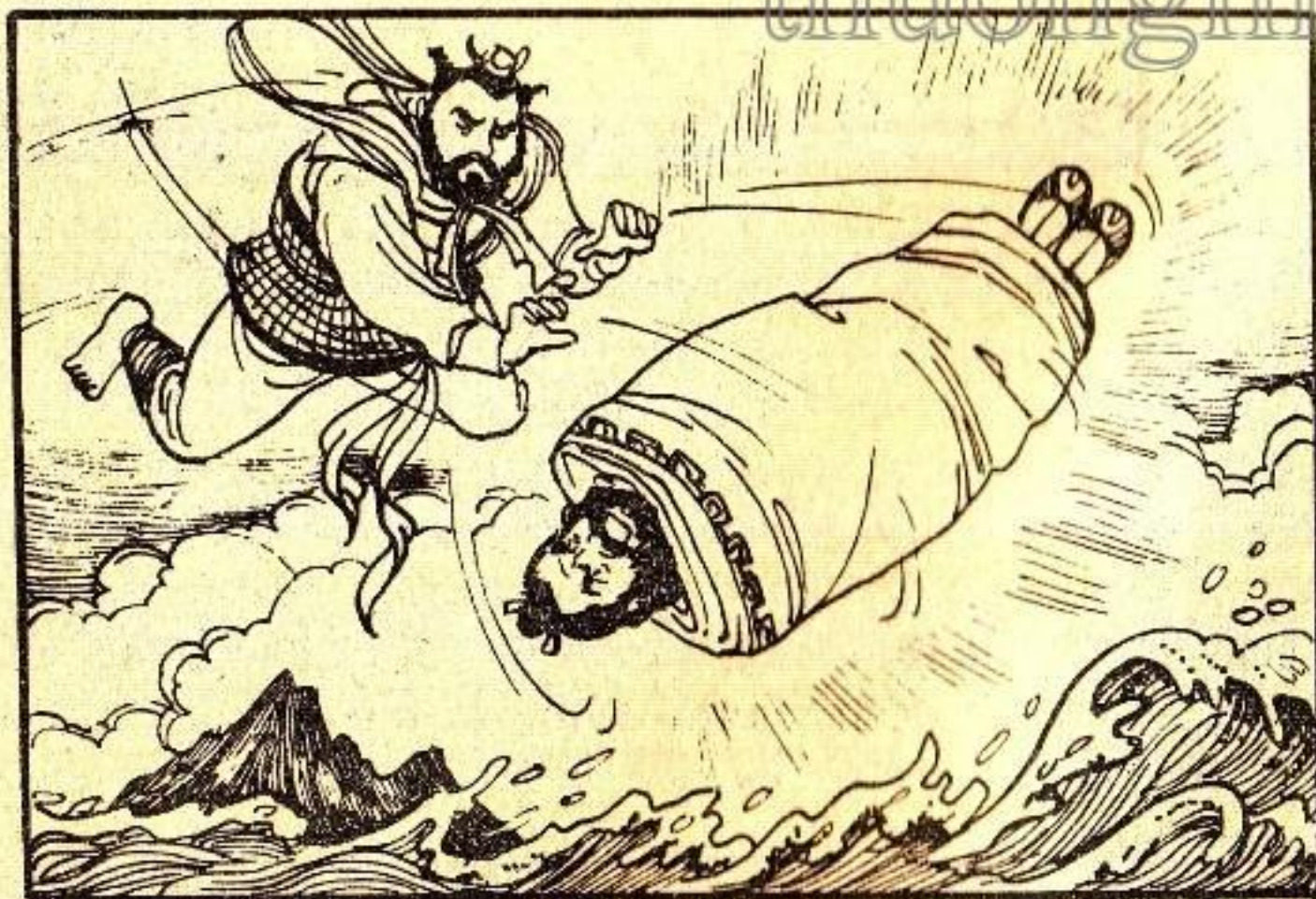
VIA CÔNG TY TNHH

Xong việc, Lão Tử và Nguyên Thi nói với Tử Nha: "Nay 2 ta và 12 vị tiên trưởng, đệ tử đây về động để tu hành. Còn người lo việc phật Trụ. Hoàn thành bảng Phong Thần, rồi mới trở về tu luyện được". Các tiên lui về hết, Lục Yểm nắm tay Tử Nha nói: "Việc chinh phạt bình yên, không có gì đâu, nếu gặp nguy hiểm cũng có người cứu. Song còn vài chỗ khó khăn, ta để bầu grom phép lại cho mà dùng. Từ nay ta về núi tu hành, chắc ít khi gặp mặt". Tử Nha tạ ơn, lãnh bầu phi đao. Lục Yểm già từ dạng vân biến mất.

Nói về Thân Công Báo nhập theo Triệt giáo trong trận Vạn Tiên, nay trận bị phá, kiếm đường trốn thoát. Nguyên Thi thấy vậy liền trao ngọc Như ý cho Huỳnh Cân lực sĩ bắt Công Báo giam tại núi Kỳ Sơn để trị tội.

Đến núi Kỳ Sơn, Huỳnh Cân lực sĩ đem nạp Thân Công Báo. Nguyên Thi lấy tám nệm truyền bá Công Báo lại, đem nhận xuống biển Bắc—Bị cái nệm phép, nên dộn ra không được, uống nước đầy bụng, rồi tắt thở.

Bấy giờ, Võ Vương nói: "Nên kéo binh qua ải Lâm Đồng để hội chư hầu kéo trẻ". Tử Nha vâng lệnh, đóng trại cách ải Lâm Đồng 80 dặm. Chủ tướng ải này là Âu Dương Thuận, nghe tin Tử Nha đến cướp ải, liền bàn với Biện Kim Long, Quế Thiên Lộc và Công Tôn Đạt.

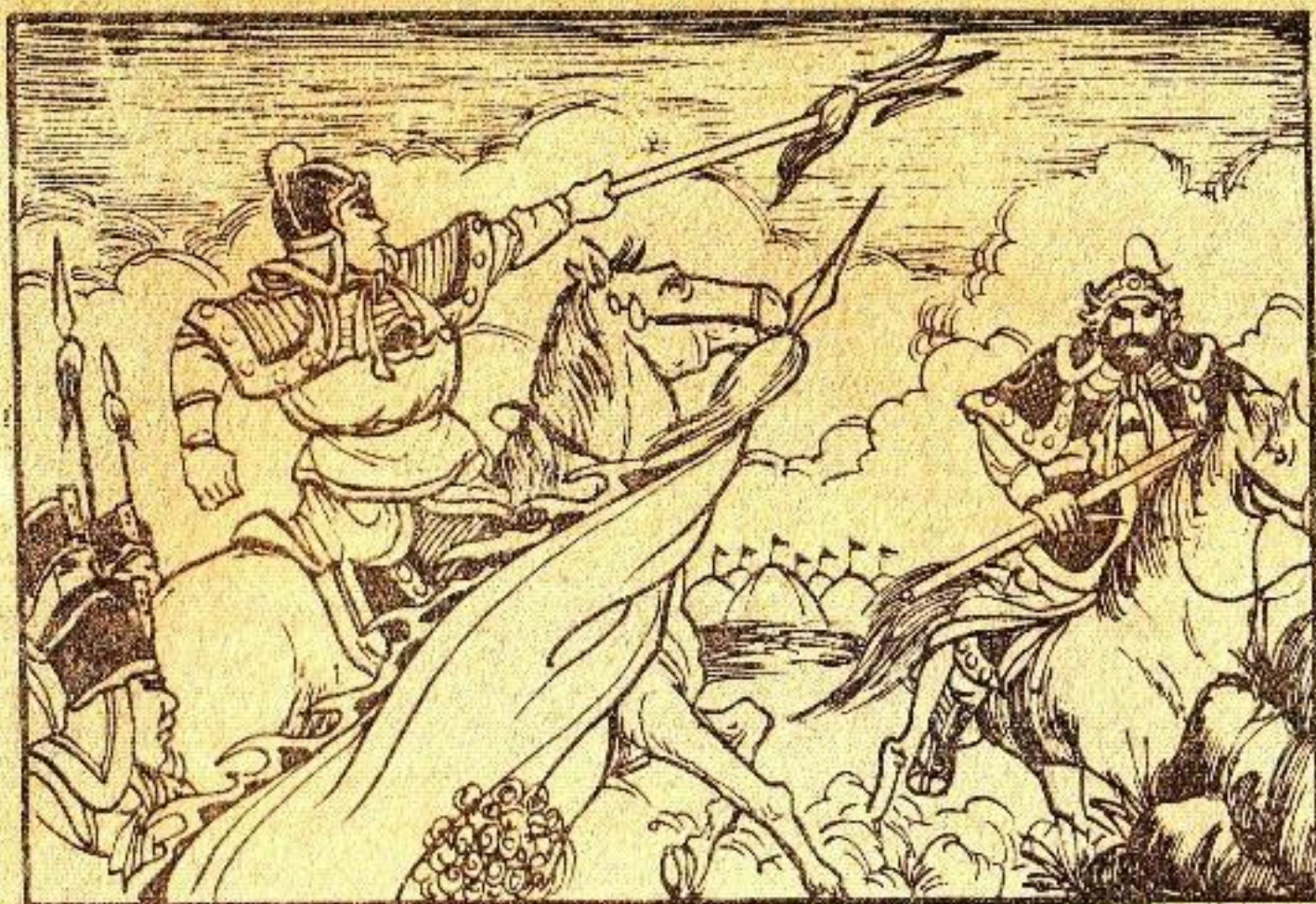
Rạng ngày, Hoàng Phi xin ra trận, kéo binh đến dinh Thương khiêu chiến. Âu Dương Thuận liền sai tiên phuông Biện Kim Long kéo quân ra giao chiến.

Đánh được 30 hiệp thì Kim Long bị Phi Hồ đâm 1 giáo, nhào xuống ngựa chết tươi. Hoàng Phi Hồ cắt lấy thủ cấp đem về dâng cho Tử Nha.

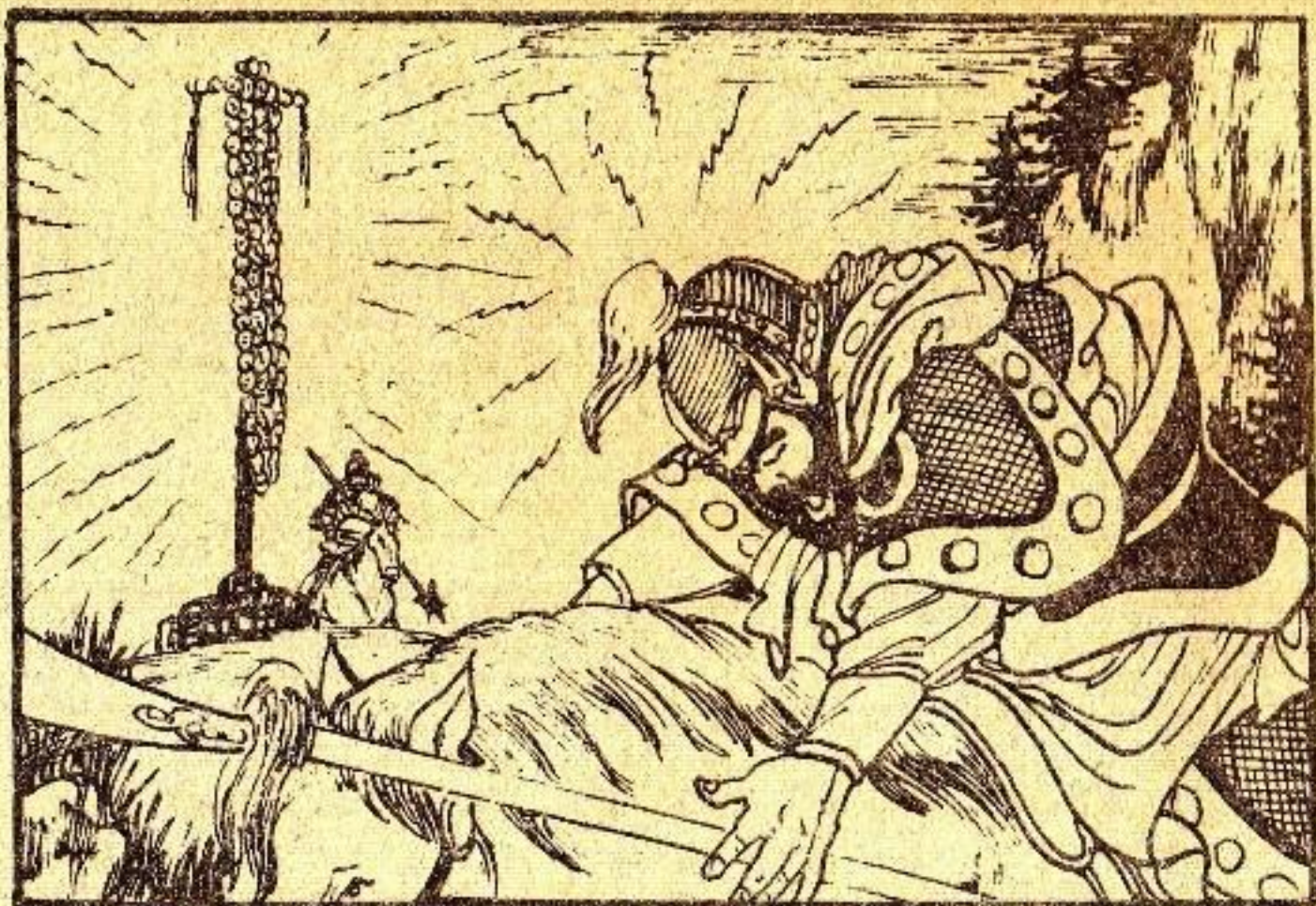
Con trai lớn của Biện Kim Long là Biện Kiệt, nghe tin cha chết liền sai gia binh khiêng 1 cái cũi màu đỏ ra ngoài cửa ải, trước cửa dựng 1 cây phướng cao 5 trượng, mở cũi lấy dầu phướng treo lên. Phướng này dùng 100 cái sọ người xâu lại như xâu chuối được gọi là Bá Cốt Phang.

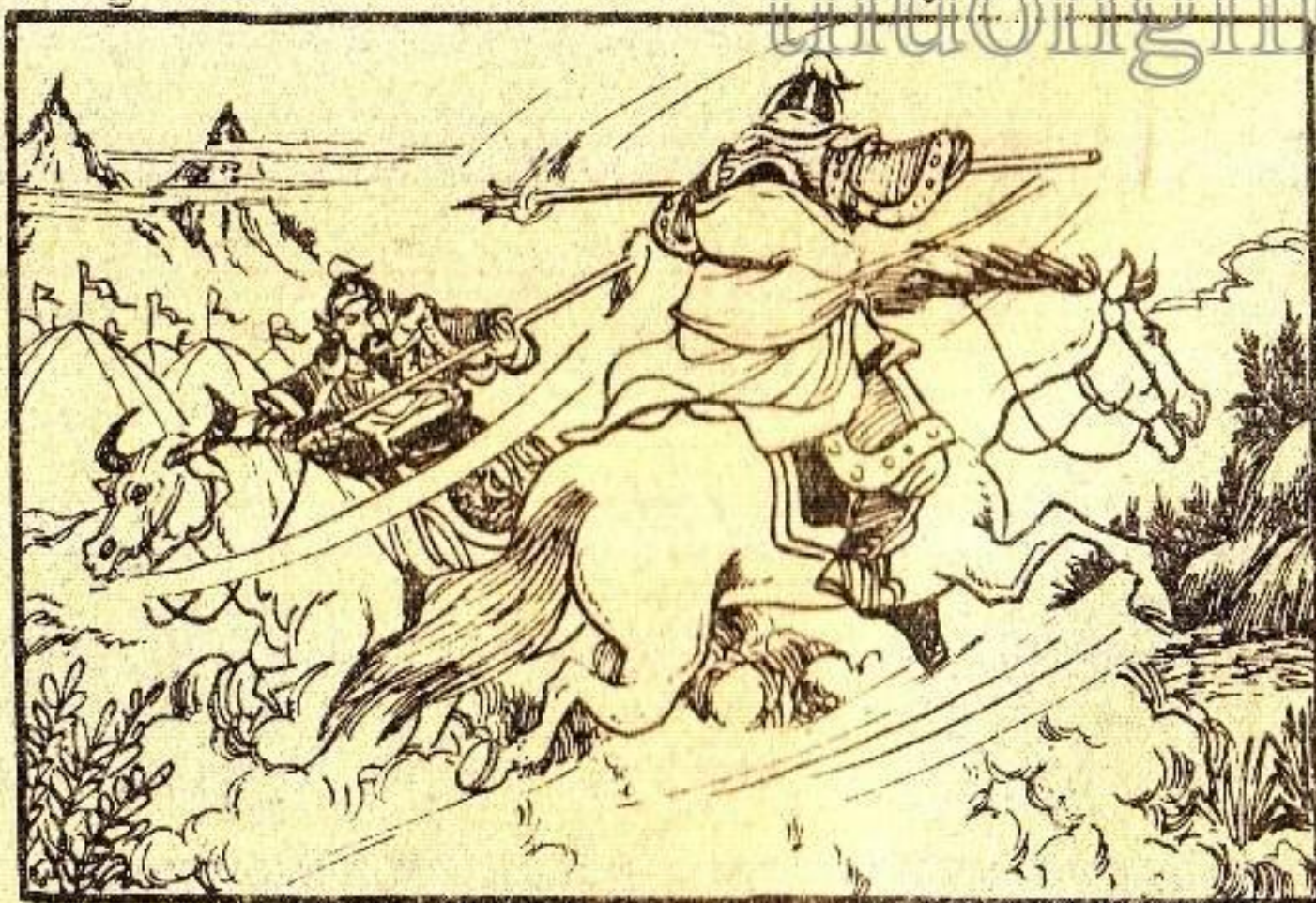
Đêm ấy, Biện Kiết vẽ bùa, cho mỗi gia tướng giắt 1 lá trên mào. Rạng ngày, Biện Kiết đến dinh Châu múa kích khiêu chiến. Nam Cung Hoát lãnh mạng ra trận. Đến nơi thấy một tướng nhỏ mặt mày hung dữ.

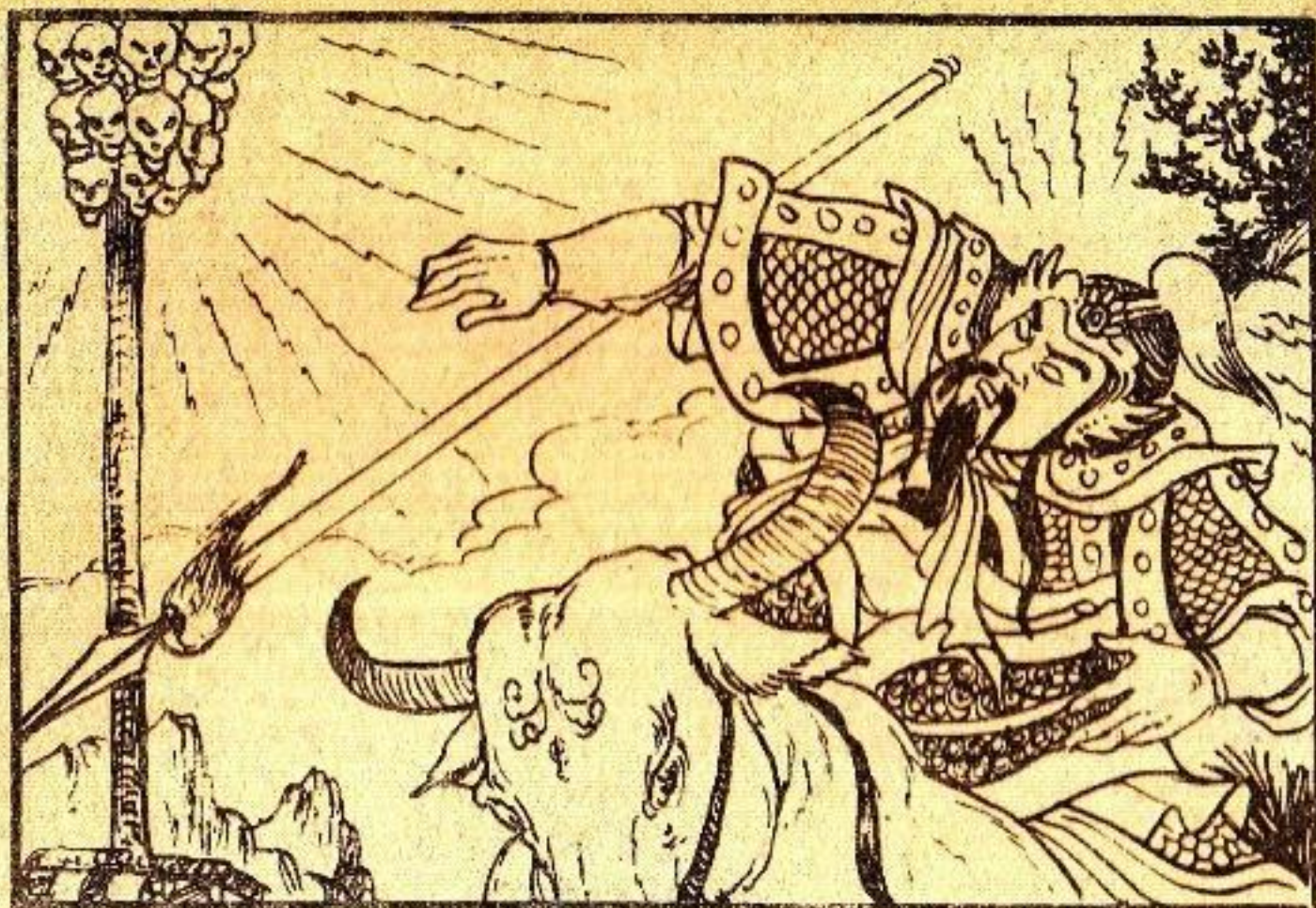
Nam Cung Hoát bị Biện Kiết nói xỏ xiên, nổi giận múa đao đến chém liền, Biện Kiết đưa kích ra đỡ. Đánh được 30 hiệp, Biện Kiết giục ngựa bỏ chạy. Cung Hoát thừa thắng đuổi theo.

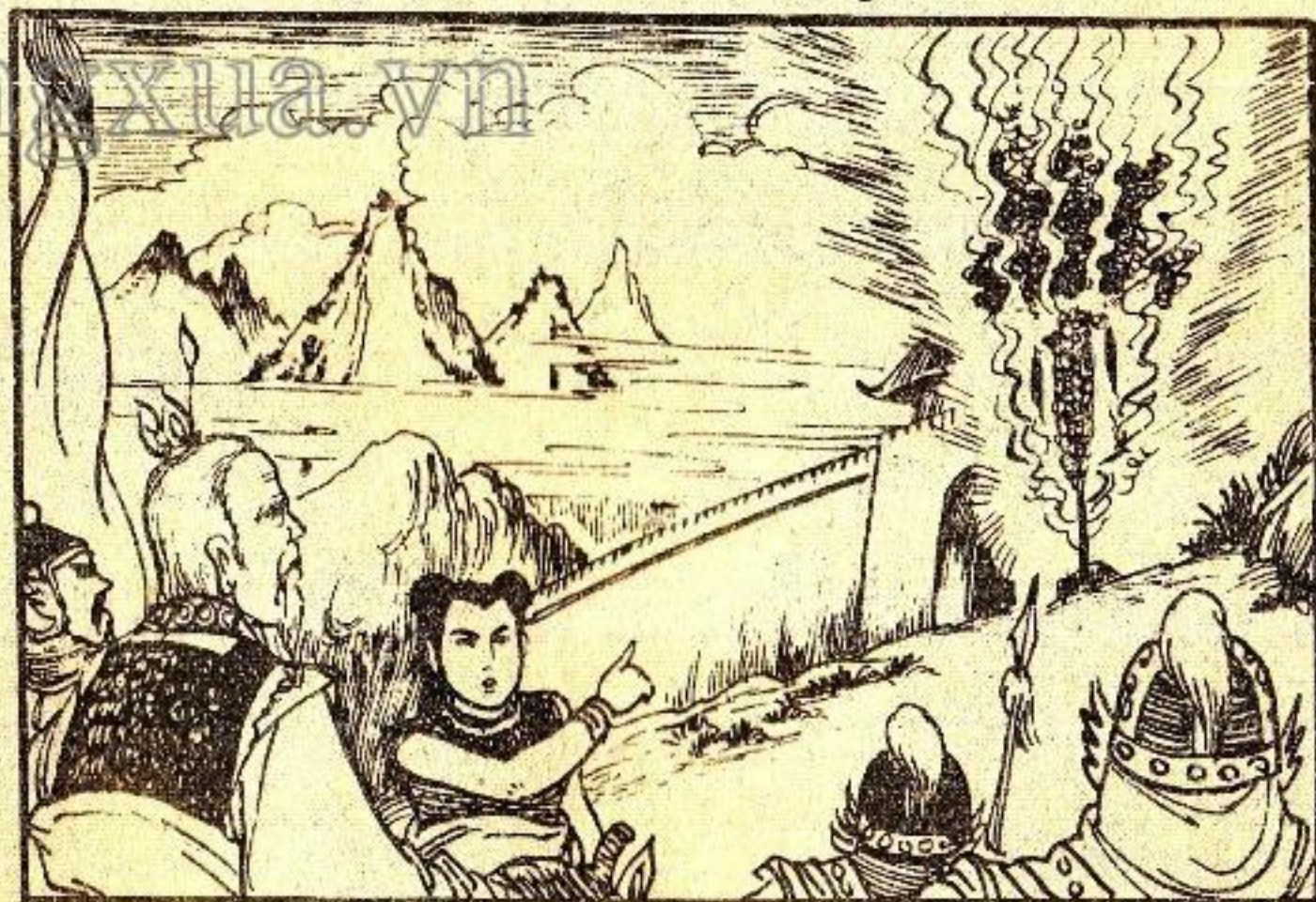
Nam Cung Hoát vừa chạy đến chỗ cây phượng thì hôn mê bất tỉnh sa xuống ngựa. Bọn gia tướng bắt trời lại, kéo Nam Cung Hoát qua khỏi cây phượng thì Nam Cung Hoát tỉnh hồn mở mắt ra mới hay mình bị bắt.

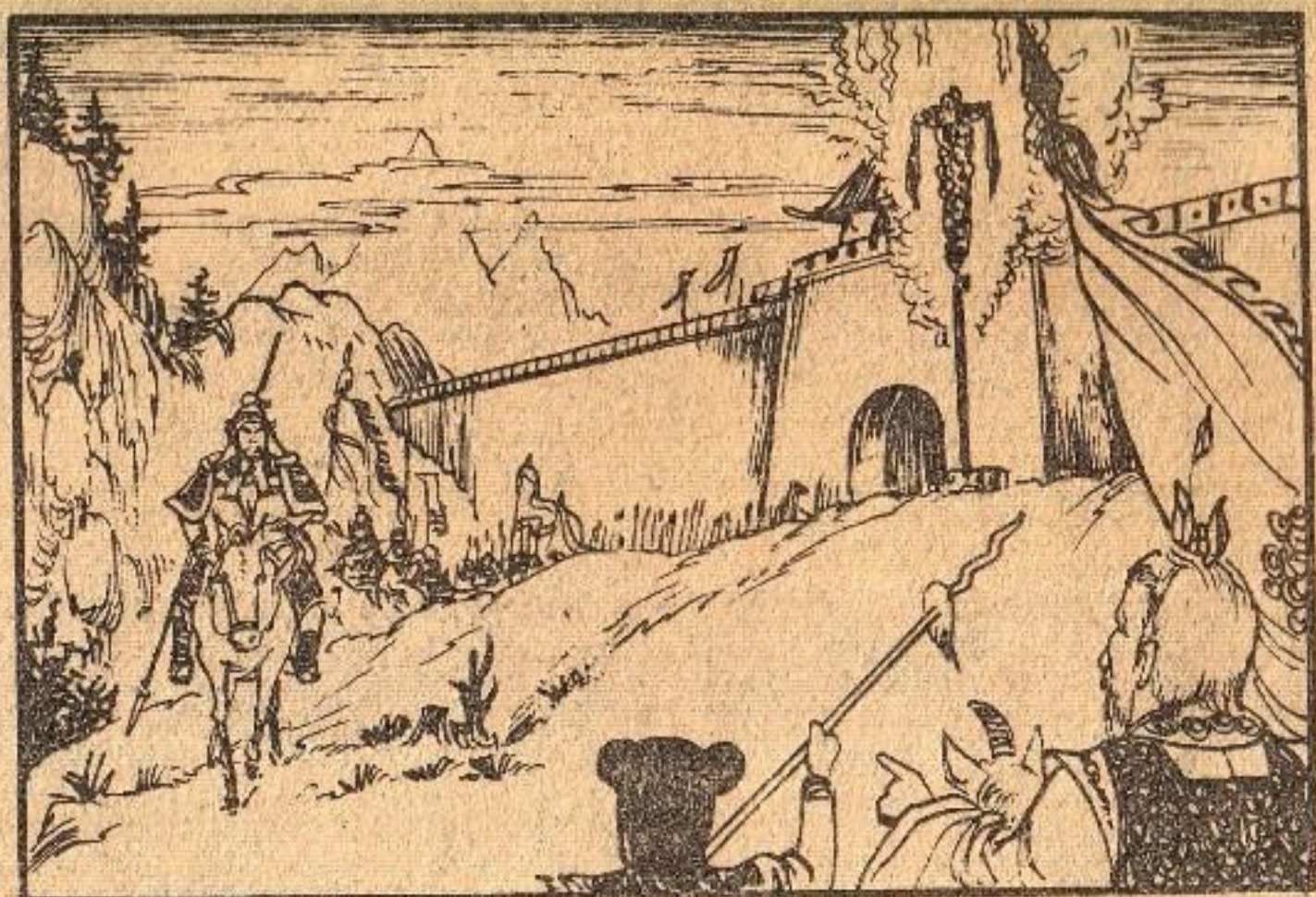
Hôm sau, Biện Kiết đến khiêu chiến. Hoàng Phi Hồ dẫn Hoàng Minh, Châu Kỳ kéo binh xông ra. Biện Kiết mắng: "Mi là đứa phản chúa, cả gan giết cha ta, ta quyết băm thầy mi ra để rửa hờn". Nói rồi đâm một kích.

Hai bên giao chiến hơn 30 hiệp, Biện Kiết trá bại. Hoàng Phi Hồ giục trâu đuổi theo tới cột phượng liền hôn mê và cũng bị bắt như Nam Cung Hoát.

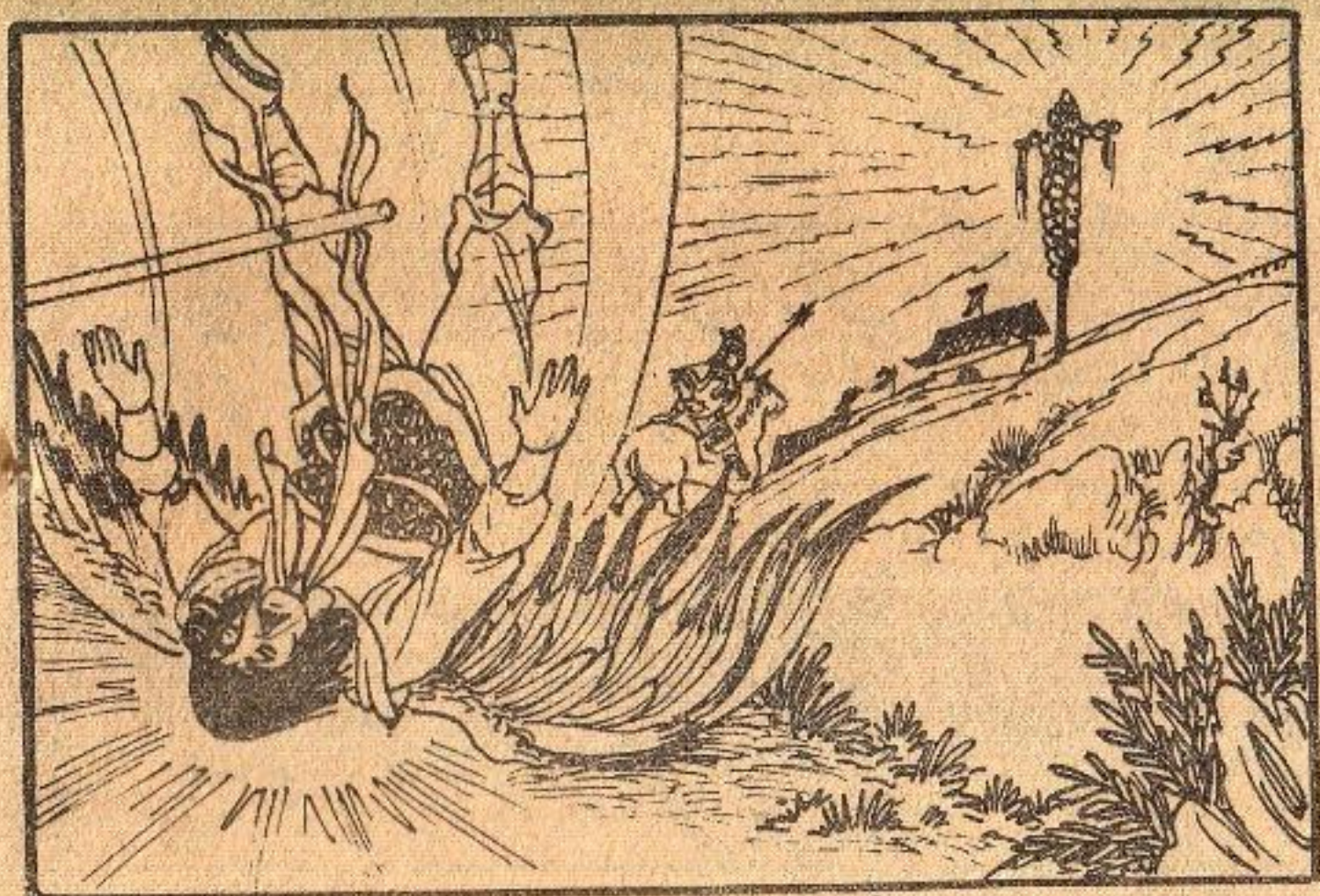
Hôm sau, Tử Nha dẫn các tướng ra trận, thấy cây phượng khói đen bay mù mịt, hơi lạnh ghê hồn. Na Tra thấy mỗi cái sọ có vẽ bùa bằng châu sa. Tử Nha nói: "Đó là phép tà đạo, các tướng đừng chạy qua cây phượng ấy thì chẳng hại gì".

Dương Thuần dẫn binh đi nép 1 bên cửa, bước ra. Từ Nha nói với các tướng: "Chủ tướng còn không dám đi gần cây phượng, các người có thấy không?"

Âu Dương Thuần sai Biện Kiệt và các tướng xông tới bắt Từ Nha. Lôi Chấn Tử vỗ cánh bay lên cầm côn đập xuống. Đánh được ít hiệp, Biện Kiệt trá bại bỏ chạy. Lôi Chấn Tử nghĩ: Cái phượng kia quá lợi hại, bay lên cao đánh chắc ăn.

Nghĩ rồi, quạt cánh bay bổng, chẳng ngờ trên ngọn phượng cũng có khí yêu. Chấn Tử mới giá còn lên, liền rơi xuống đất. Quân của Biện Kiệt bắt được treo cặp cánh của Chấn Tử rồi dùng dây trói cả 2 tay.

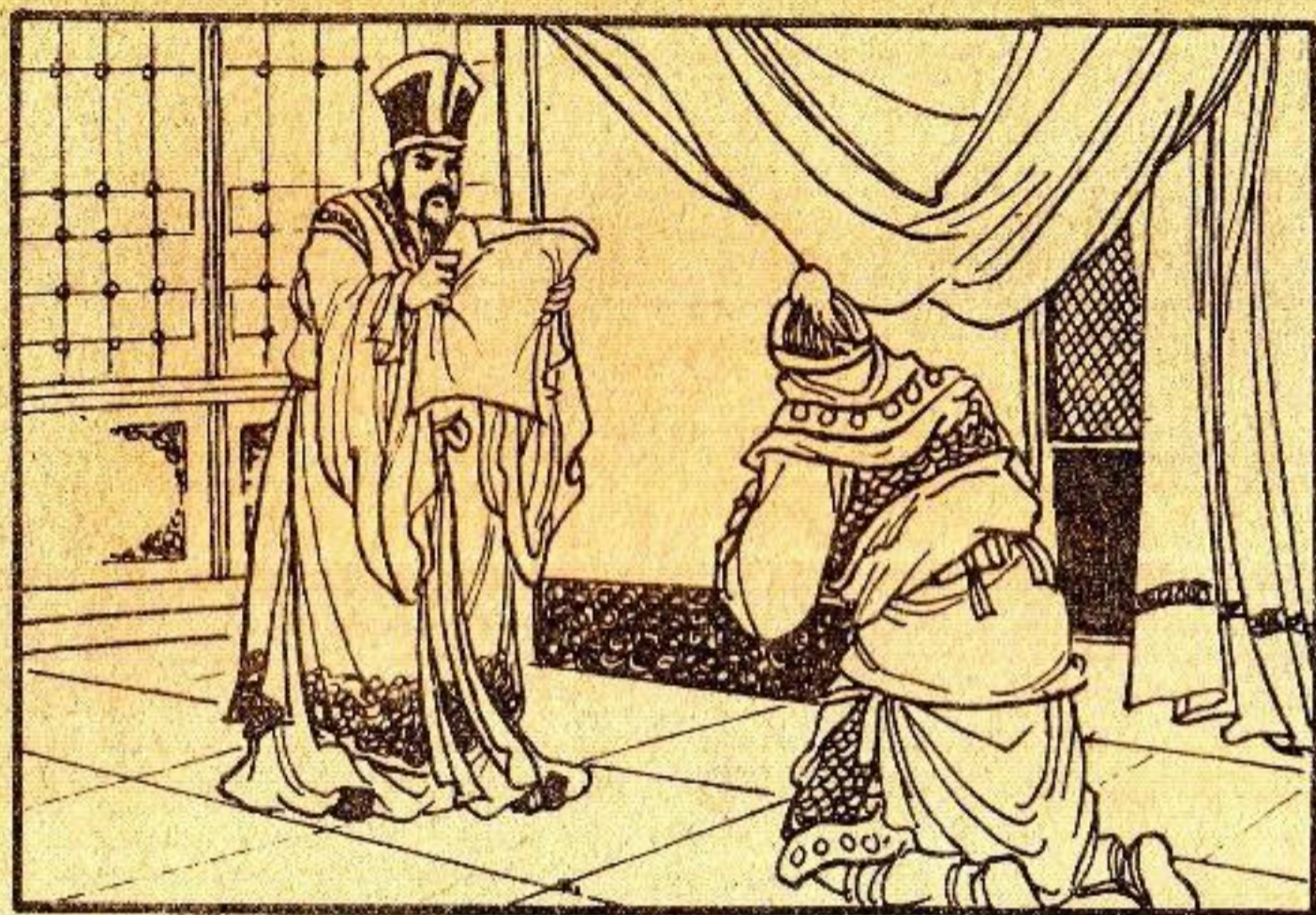
Vi Hộ quăng Gián ma xử lên có đánh phượng yêu cho nát chẳng ngờ Gián ma xử bị khí yêu chiếu vào rơi xuống đất. Biện Kiệt giục ngựa chạy lại nói lớn: "Từ Nha, hãy chịu trói cho sớm thì được toàn mạng".

Na Tra thấy vậy nổi giận giục xe xông tới hiện 3 đầu 8 tay, đâm liền 1 giáo. Biện Kiết thấy Na Tra dị tướng thì hết hồn đánh vài hiệp, bị Na Tra quăng càn khôn quyen đập vào mình gần sa xuống ngựa, Biện Kiết kinh hãi bỏ chạy.

Lý Tịnh xúc tới Âu Dương Thuận. Quế Thiên Lộc múa đao xông ra cản lại. Đánh được ít hiệp, Lý Tịnh đâm Quế Thiên Lộc 1 kích nhào xuống ngựa chết tươi.

Âu Dương Thuần chạy về thành, viết sớ về Triều ca xin cứu viện. Vi Tử Khải thất kinh than: "Khương Thương kéo binh đến ải Lâm Đồng, cách triều ca mấy trăm dặm mà thiên tử vẫn không may. "Than rồi ôm sớ vào dâng cho vua Trụ.

Vua Trụ xem sớ xong, Lý Thông tâu: "Có 2 vị chư hầu ở gần đây tên là Nhuế Kiệt và Đặng Côn vốn là kẻ trung nghĩa lại có tài năng là thủ thành được. Vua y tấu truyền đòi 2 người đến lập tức.

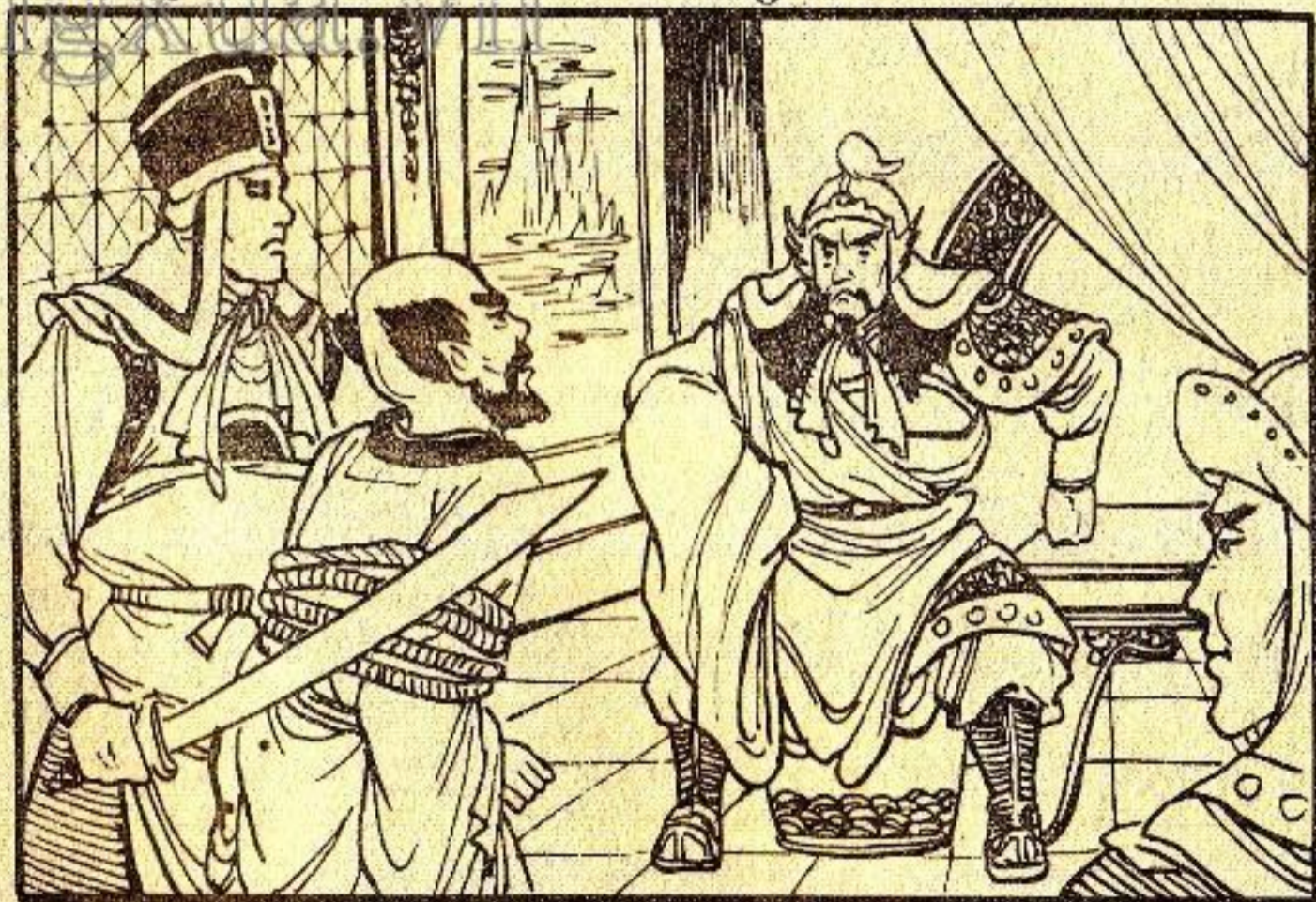
Thô Hành Tôn đi vận lương về, thấy dưới cửa thành có cây phượng treo 2 món binh khí của Lôi Chấn Tử và Vi Hộ. Hành Tôn hỏi. Tử Nha thuật lại mọi sự. Hành Tôn nói: "Đề ta đi lấy 2 món binh khí và thăm tin các tướng ra thế nào?"

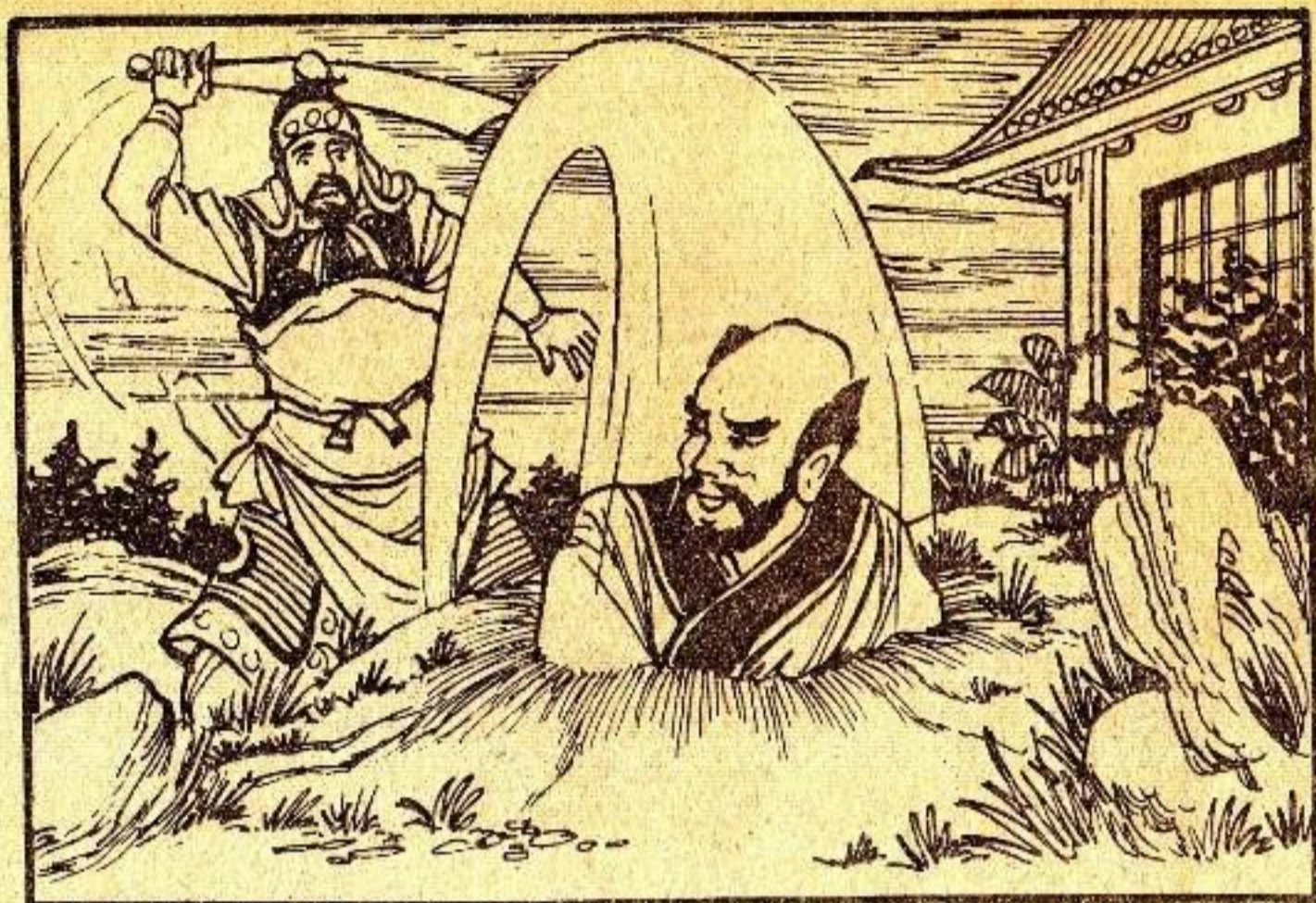
Thô Hành Tôn đợi đến lúc đồ đèn dọn thô đến dưới cây phượng. Hành Tôn vừa ở dưới đất ló lên nơi chân phượng, liền bị hôn mê bất tỉnh nằm ngủ như điên.

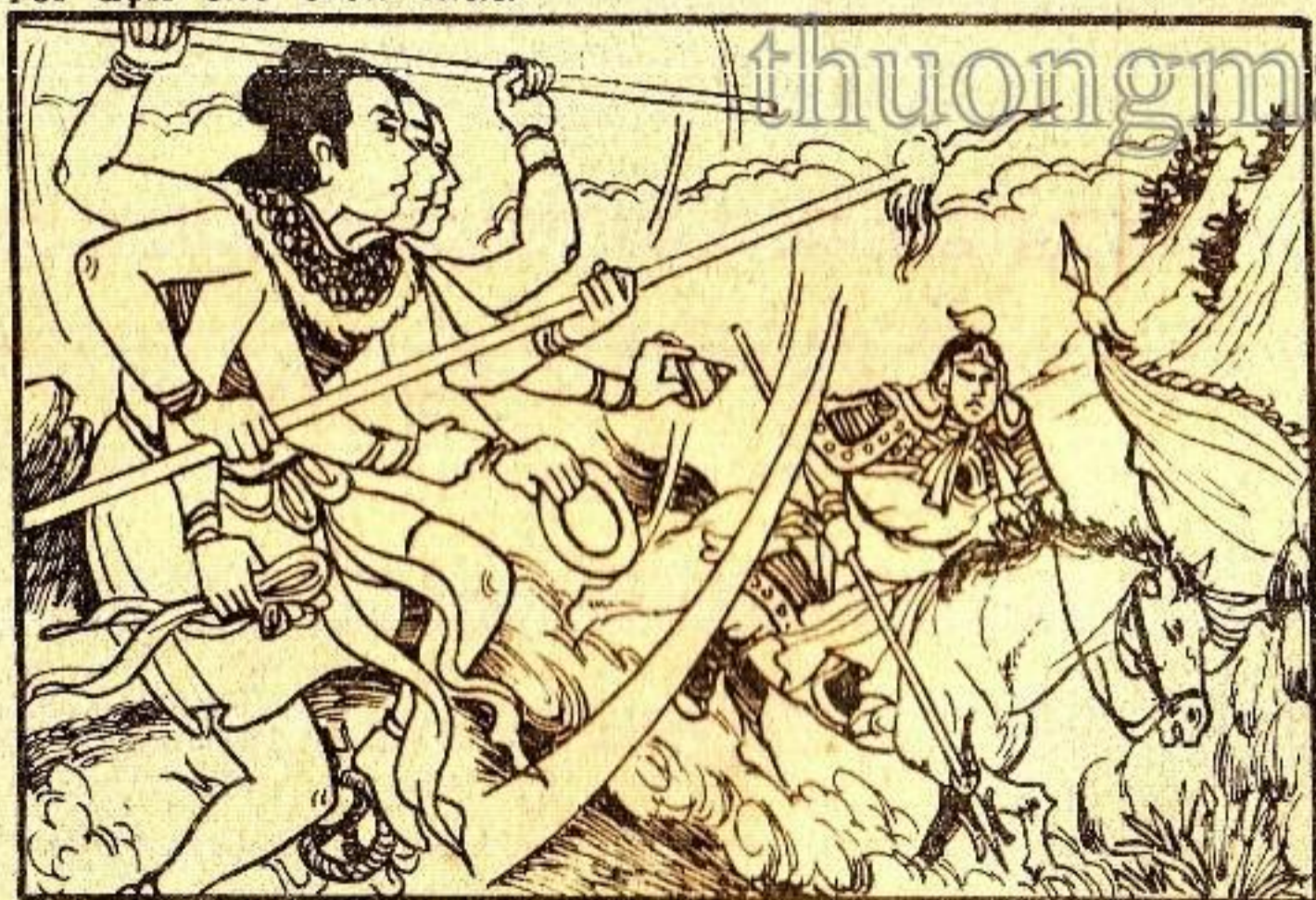
Quân thám thính trên thành trông thấy liền vào báo với Âu Dương Thuần, Dương Thuần mừng rỡ truyền quân mở cửa ra bắt. Chẳng ngờ bao nhiêu quân sĩ đến đó cũng đều mê man nằm 1 đồng với Hành Tôn.

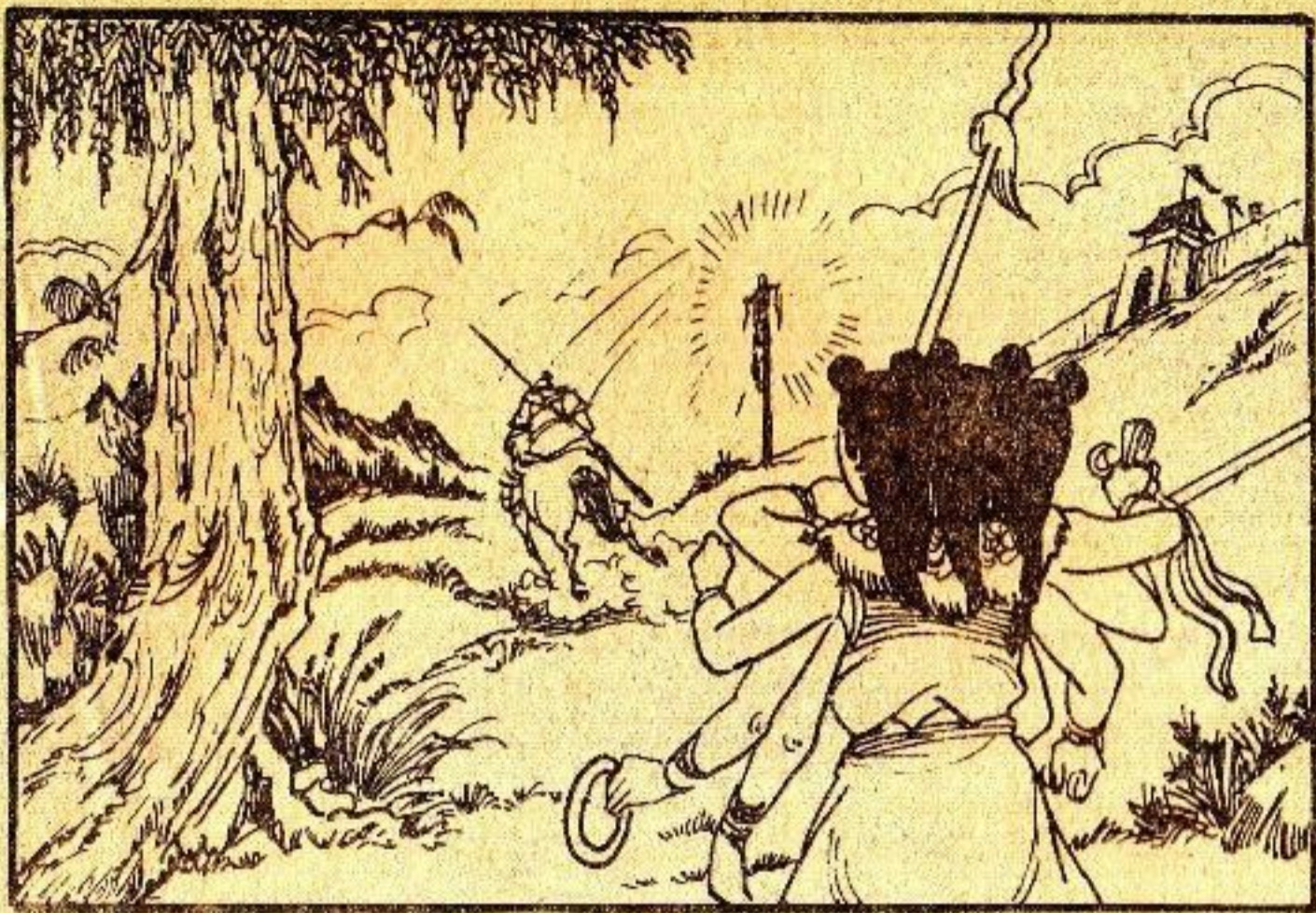
Âu Dương Thuần hỏi, Biện Kiết thưa: "Phương ấy ai đến gần cũng bị hôn mê. Muốn bắt thàng lùn, sao chủ tướng không hỏi tôi". Nói rồi truyền gia tướng của mình ra thả bọn binh sĩ trong ải, và trối tướng lùn lại.

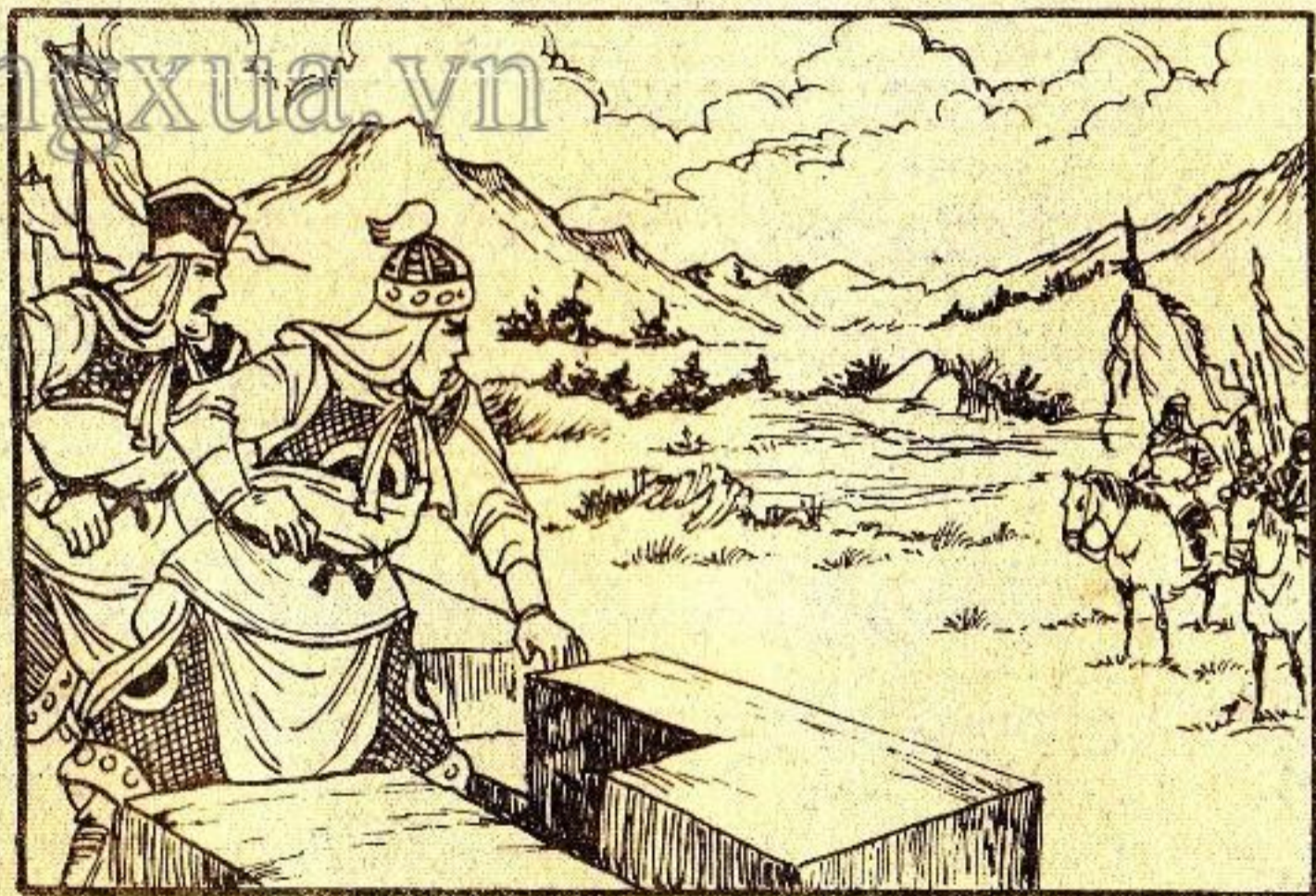
Biện Kiết truyền quân đem chém Hành Tôn. Đạo Thủ quân tuân lệnh dẫn ra ngoài. Thổ Hành Tôn cười lớn, rồi dộn thổ trôn mắt.

Hôm sau, Biện Kiết đến bên dinh Châu khiêu chiêu. Na Tra lên xe cầm giáo ra khỏi dinh, thấy Biện Kiết liền xóc tới đánh liền. Biện Kiết thấy Na Tra không dám đánh, cứ ngó chừng càn khôn quỵện, sợ rui 1 lần nữa thì bỏ mạng.

Đánh được ít hiệp, Biện Kiết bỏ chạy về phía cây phượng. Na Tra biết cây phượng độc, không đuổi theo; có đuổi theo cũng chẳng hề gì. Vì Na Tra là cốt bông sen.

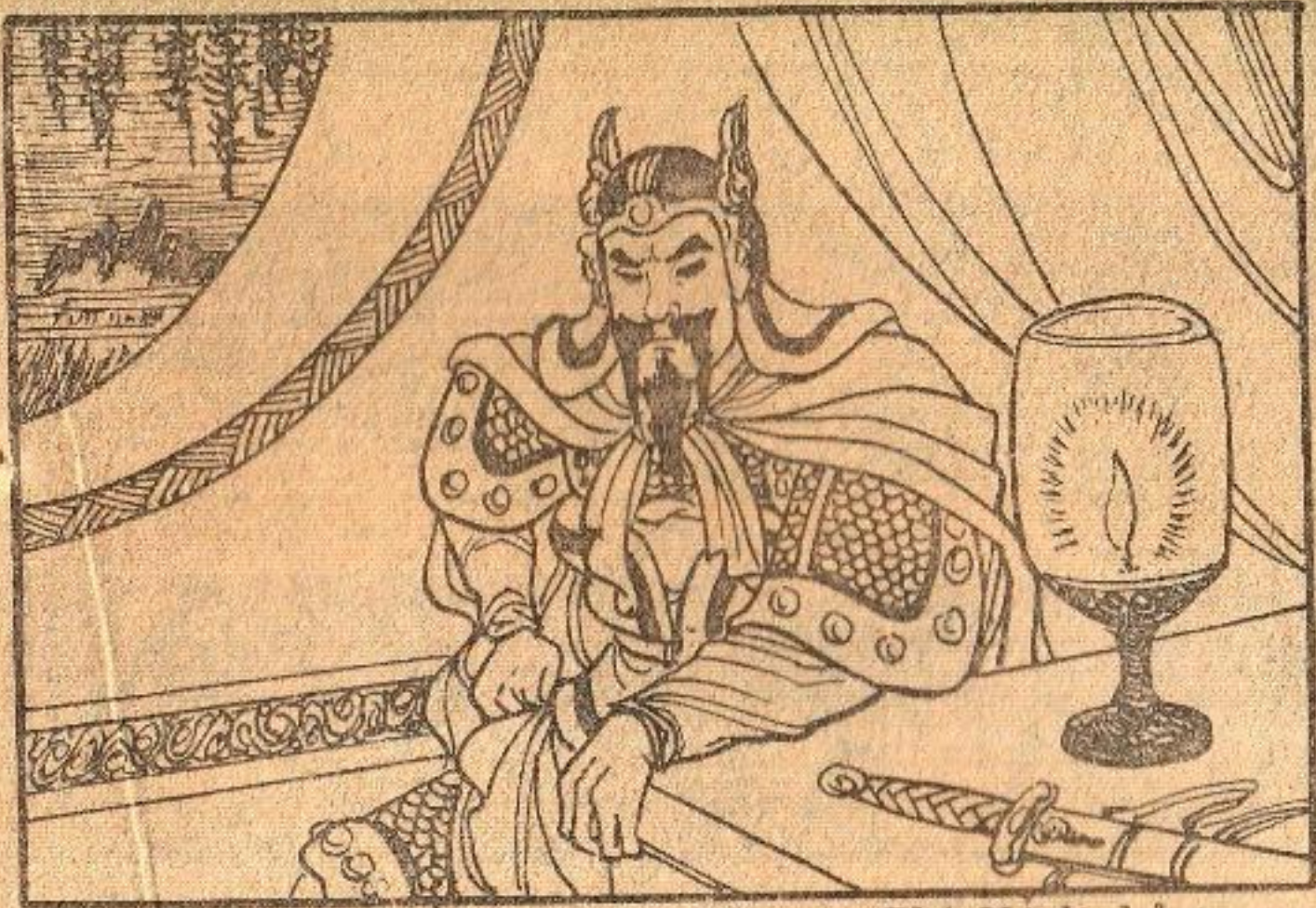
Biện Kiết vào thành thưa lại với Âu Dương Thuần: "Tôi có dụ Na Tra đến bên cây phượng, nhưng nó không dám, thu binh trở về dinh. Bỗng có quân báo: "Ngoài thành có 2 tướng xưng là Đặng Côn và Nhuế Kiếp đem binh đến tiếp".

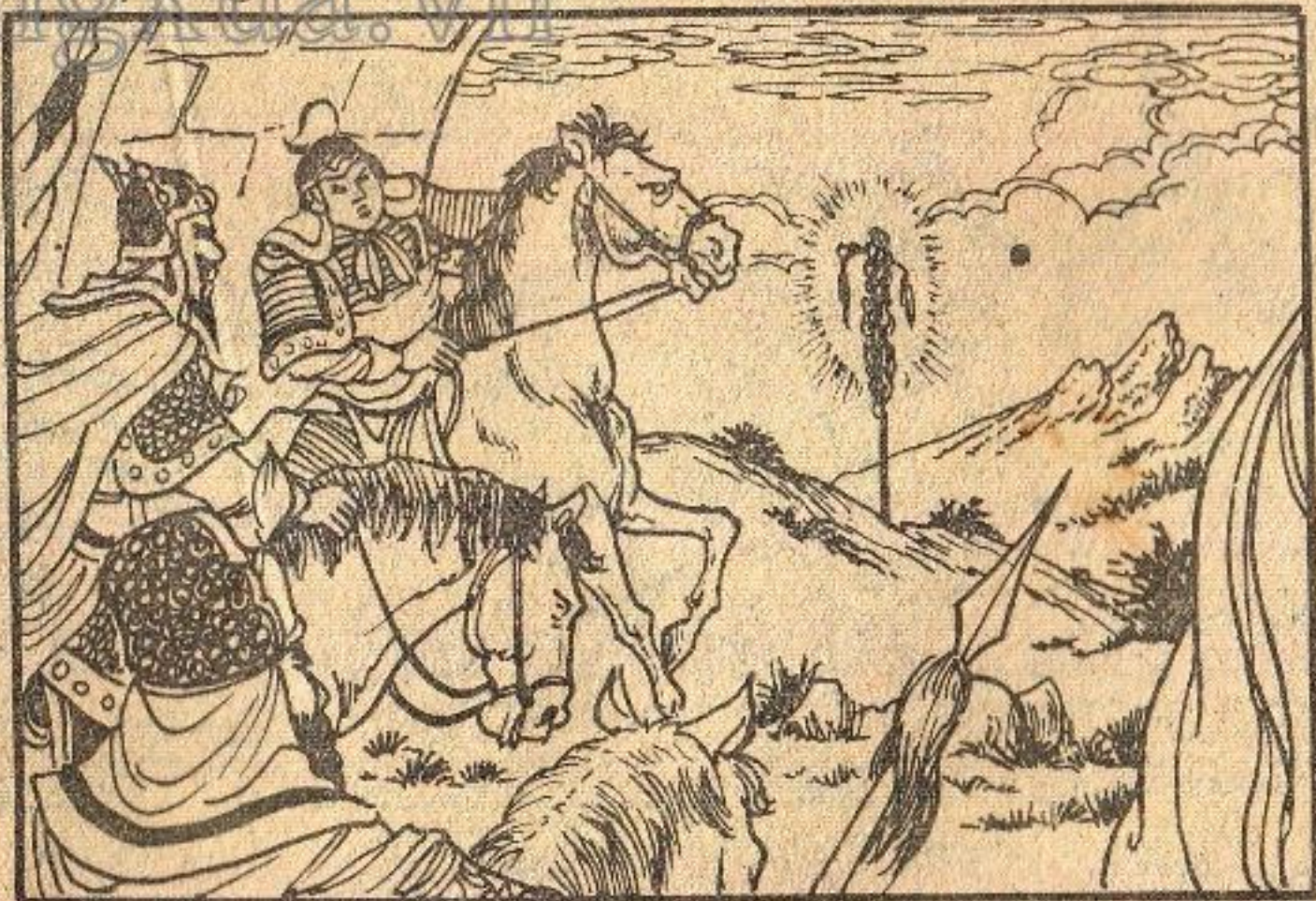
Âu Dương Thuần rước 2 vị chư hầu vào. Đặng Côn nói: "Thiên Tử sai 2 tôi ra đây tiếp chiến?". Âu Dương Thuần nói: "Nhờ Biện Kiệt dùng phương phép ngăn quân địch và bắt được các tướng Châu hiện đang còn cầm ngục".

Đặng Côn thấy Hoàng Phi Hồ bị bắt nói với Dương Thuần: "Tướng quân bắt được phản thần công lao rất lớn". Ngoài miệng nói vậy song trong lòng không vui. Vì Đặng Côn phải gọi Phi Hồ là dượng và Giả Thị là dì ruột.

Đặng Côn trở về suy nghĩ: "Hoàng Phi Hô là kẻ trung liệt mấy đời, bỏ Trụ đầu Châu vì Trụ Vương vô đạo. Ta không đại gì hy sinh cho người thiếu đức, chi bằng phò Châu, song chưa biết ý Nhuế Kiết thế nào?"

Hôm sau, Nhuế Kiết, Dương Thuần dẫn binh ra trận. Biện Kiết thưa với 2 vị chư hầu: "Xin 2 vị lão gia đem binh đi phía tả, dừng đến gần cây phượng phép"

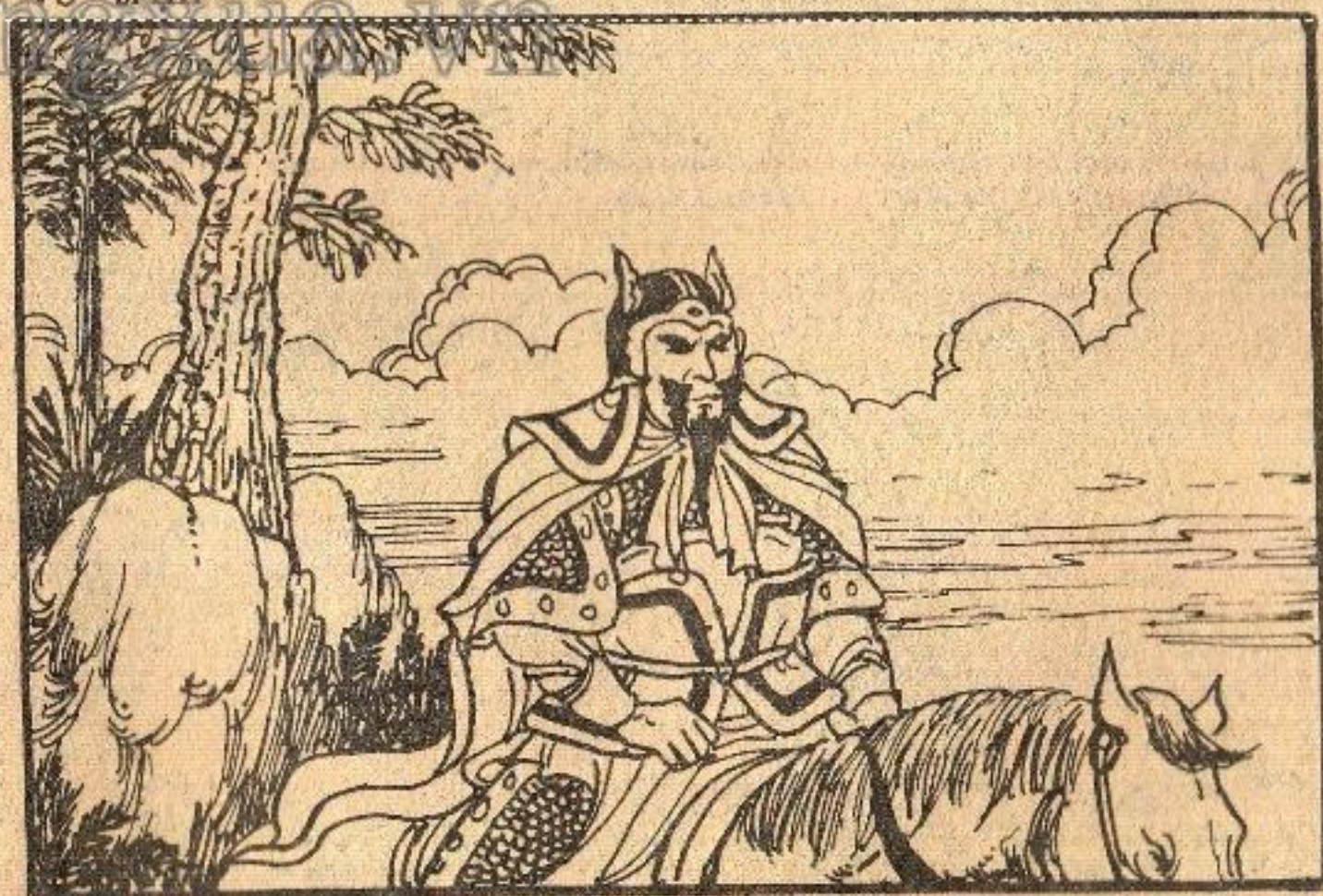
Nhuế Kiết dẫn quân đến dinh Châu. Võ Vương theo Tử Nha lên ngựa, phát pháo khai dinh, các tướng đều theo hộ giá.

Đặng Côn làm bộ giận dữ hét lớn: "Biện Kiết hãy ra bắt lão tặc đó cho ta". Biện Kiết tuân lệnh cầm kích xông vào. Triệu Thắng múa gươm xông ra, ngăn lại. Nhuế Kiết cầm siêu đao lướt tới. Tôn Diệm Hồng đưa búa ra ngăn, còn Võ Kiết nhảy ra trợ chiến.

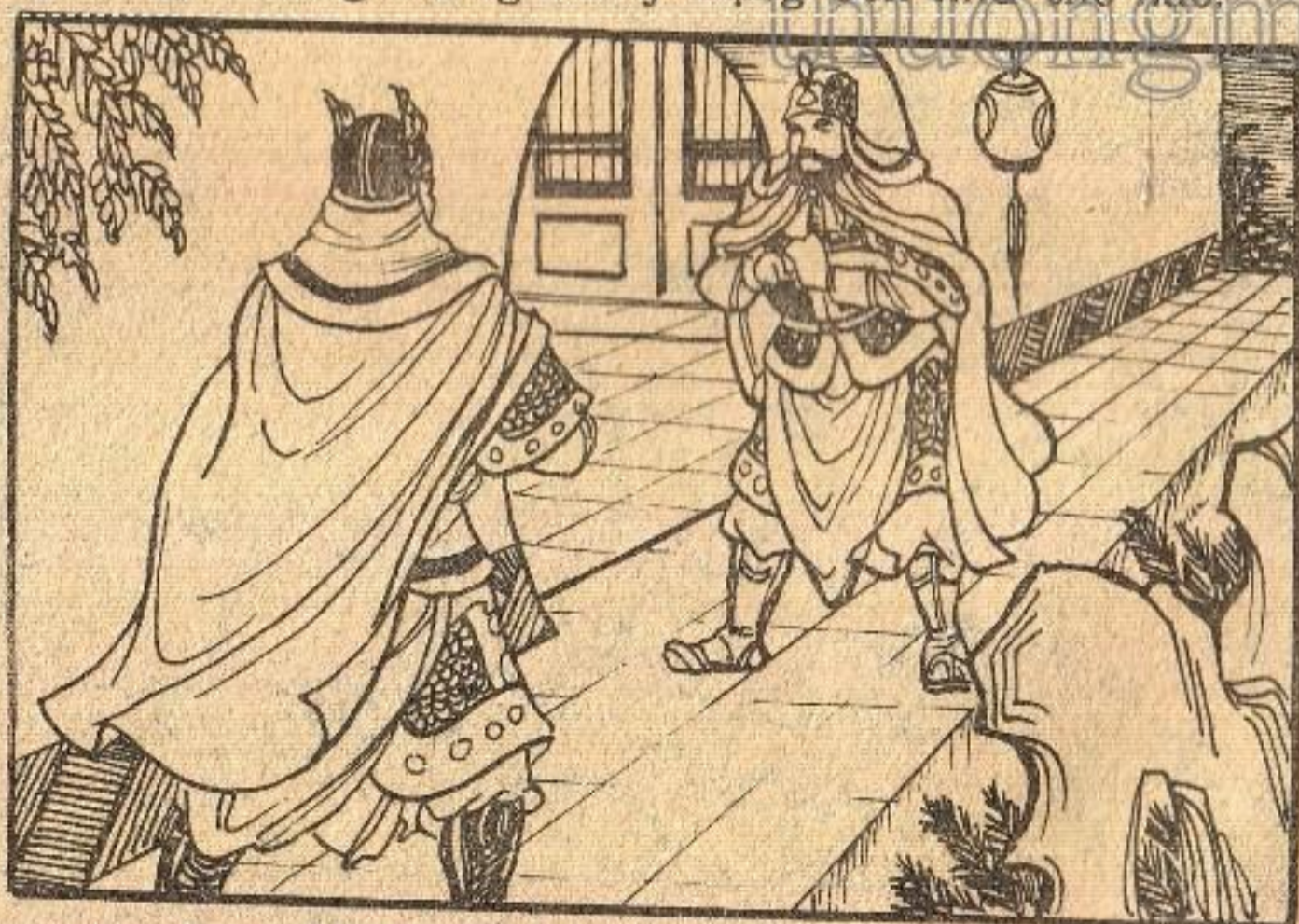
Na Tra hiện ra 3 đầu 8 tay, xông vào đánh. Đặng Côn ngỡ là yêu quái không dám chống cự truyền gióng kiếng thâu binh vào thành. Tử Nha thấy vậy cũng thâu binh về trại.

Rút binh về, Đặng Côn nghĩ thầm: "Xem tướng mạo Võ Vương Phương Phi, còn Tử Nha oai phong lẫm liệt, lại thêm nhiều tướng tài trợ lực, chi bằng cứu dưỡng, theo Châu, song chưa hiểu ý kiến Nhuế Kiệt thế nào".

Nhuế Kiệt về cũng nghĩ: "Thiên hạ đồn không sai. Tây Kỳ tôi hiền chúa thánh, đáng mặt trị thiên hạ. Nay chư hầu đã qui phục, ta phải về Châu mới thuận". Tuy nghĩ vậy nhưng không biết ý Đặng Côn như thế nào.

Tối hôm đó, Nhuế Kiệt sai người tâm phúc mời Đặng Côn đến uống rượu. Đặng Côn được tin mừng rỡ, đến hội kiến tức thì.

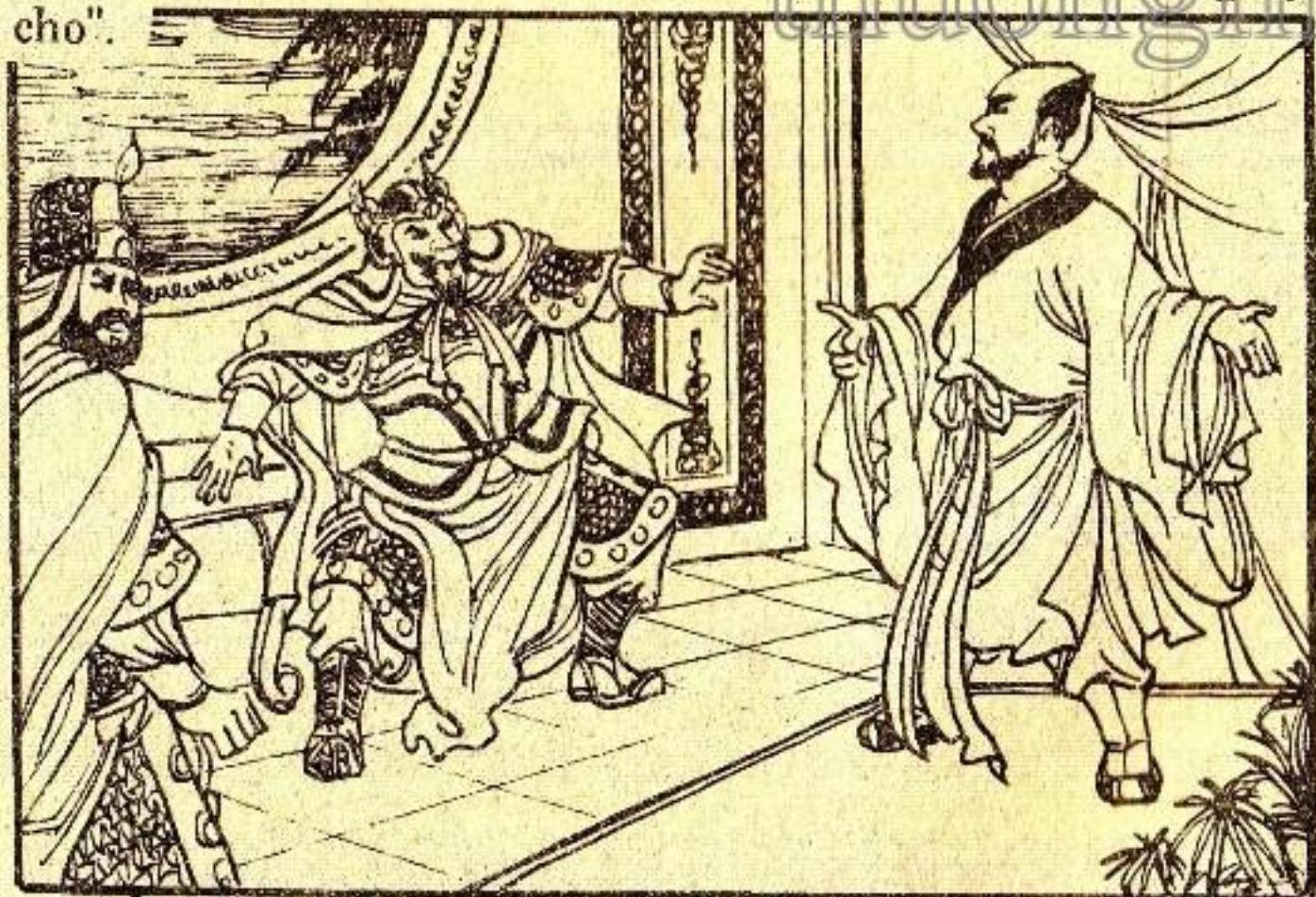
Bên dinh Châu, Tử Nha gọi Thô Hành Tôn đến bảo: "Người vào ải Lâm Đồng xem các tướng bị nhốt hiện giờ ra sao?". Hành Tôn chờ đến canh 2, dộn thổ vào thành, tìm đến đê lao thấy quân còn thức, tìm chỗ ẩn thân, gặp Đặng Côn và Nhuế Kiết đang đàm đạo.

Trong lúc uống rượu, Đặng Côn bày tỏ tâm tình của mình muốn đầu Châu. Nhuế Kiết mừng rỡ nói: "Nếu hiền hầu đầu Châu, tôi cũng xin một dạ. Chỉ ngặt thiếu một người nói giúp chúng ta một lời cho Võ Vương biết".

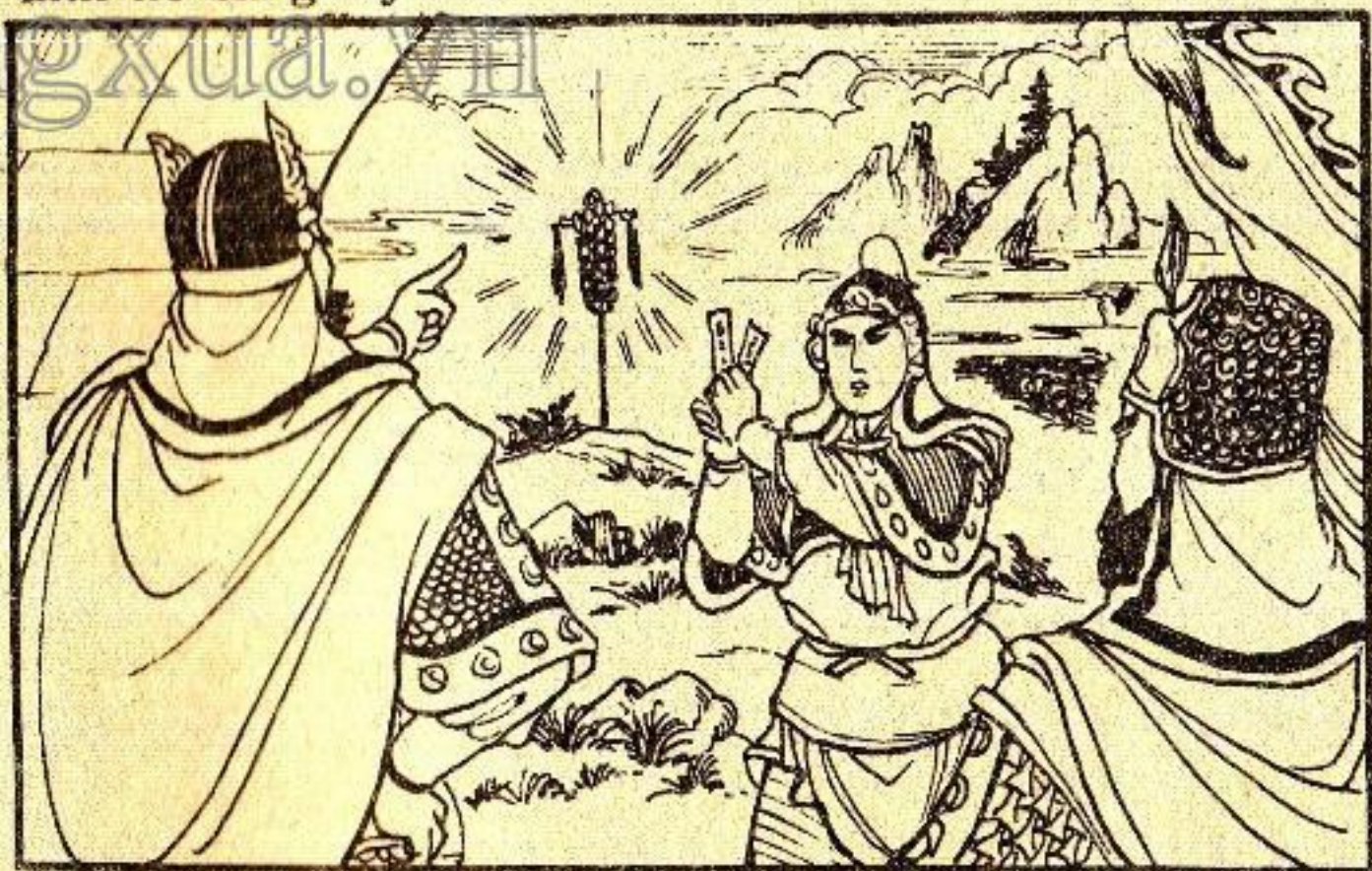
Thô Hành Tôn nghe đã rõ ràng, nghĩ thầm: "Mình nên giúp hai người để khỏi uổng công thám thính". Nghĩ rồi trời dẫu lên bước tới chào hai người và nói: "Tôi xin ra mắt hai vị. Nếu hai vị muốn đầu Châu thì tôi sẽ giúp cho".

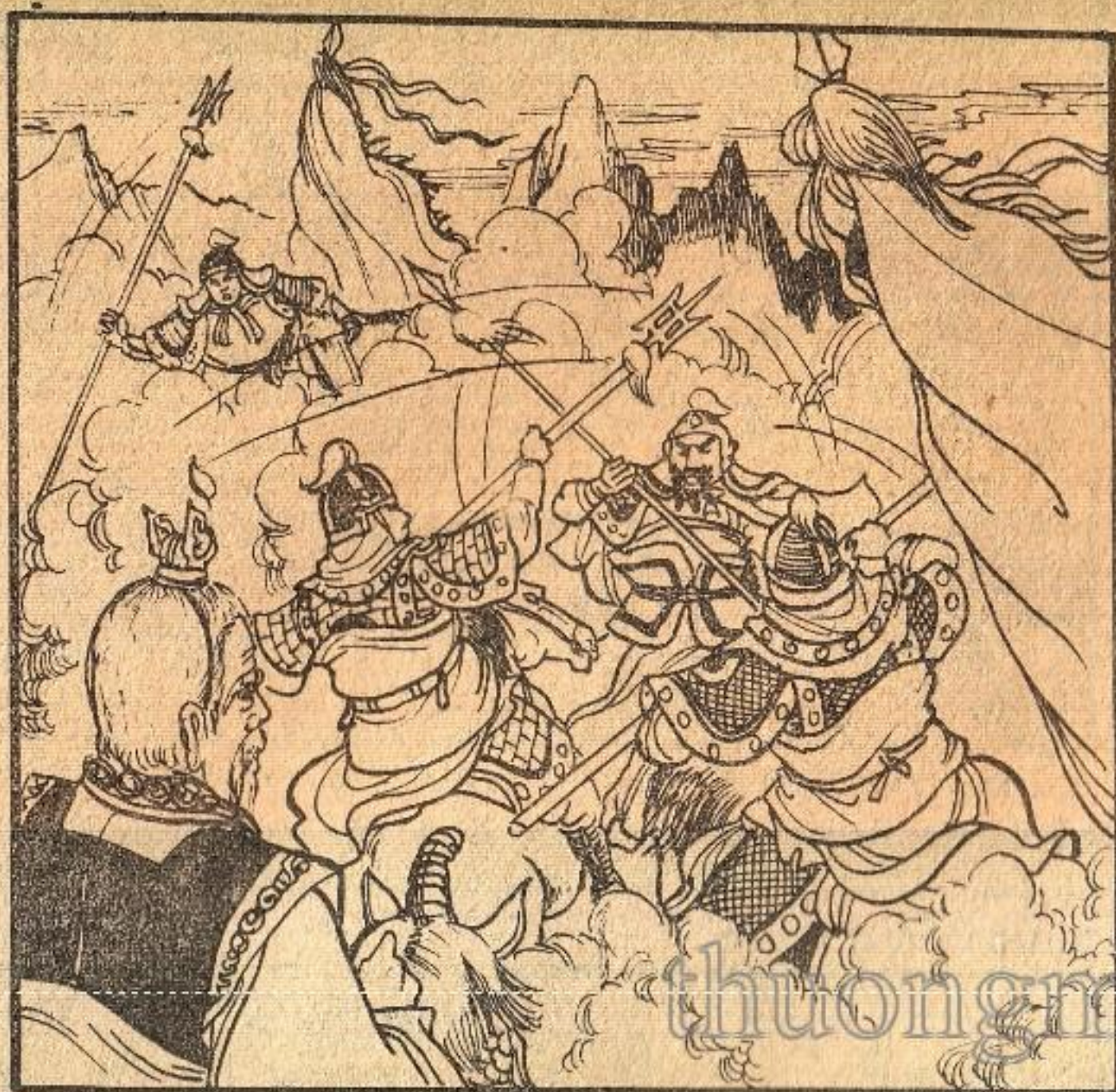
Thô Hành Tôn tự giới thiệu mình là tướng Châu, rồi nói: "Tôi đã nghe hai vị nói chuyện, hãy viết thư để tôi đem về dâng cho Nguyên soái". Đặng Côn y lời, viết thư trao cho Hành Tôn.

Thô Hành Tôn về đến trại, thuật lại hết mọi chuyện rồi dâng thư cho Tử Nha. Tử Nha xem thư xong, mừng rỡ nói: "Thật là hồng đức của chúa công quá lớn, để ta tính kế sáng lầy ải".

Đặng Côn và Nhuế Kiết nói với Biện Kiết: "Ta vâng lệnh Thiên Tử chinh phạt, nếu cứ nép mình đi cửa tả, còn người là tướng cánh mà đi cửa chánh, dầu thắng cũng nhục nhã". Biện Kiết thưa: "Xin đừng bỏ phương ấy, tôi đưa mỗi người một lá bùa, giắt trong mào thì đi qua phương tự nhiên".

Hai người làm y lời. Quả nhiên đi qua phương ấy vô sự. 3 người liền kéo đến trại Tử Nha khiêu chiến. Quân vào báo. Tử Nha dẫn binh tướng ra ngoài. Vừa thấy mặt Tử Nha, Đặng Côn lướt tới đánh liền. Phi Báo, Phi Bưu xông ra trợ chiến, Biện Kiệt thấy vậy liền cầm kích xông vào.

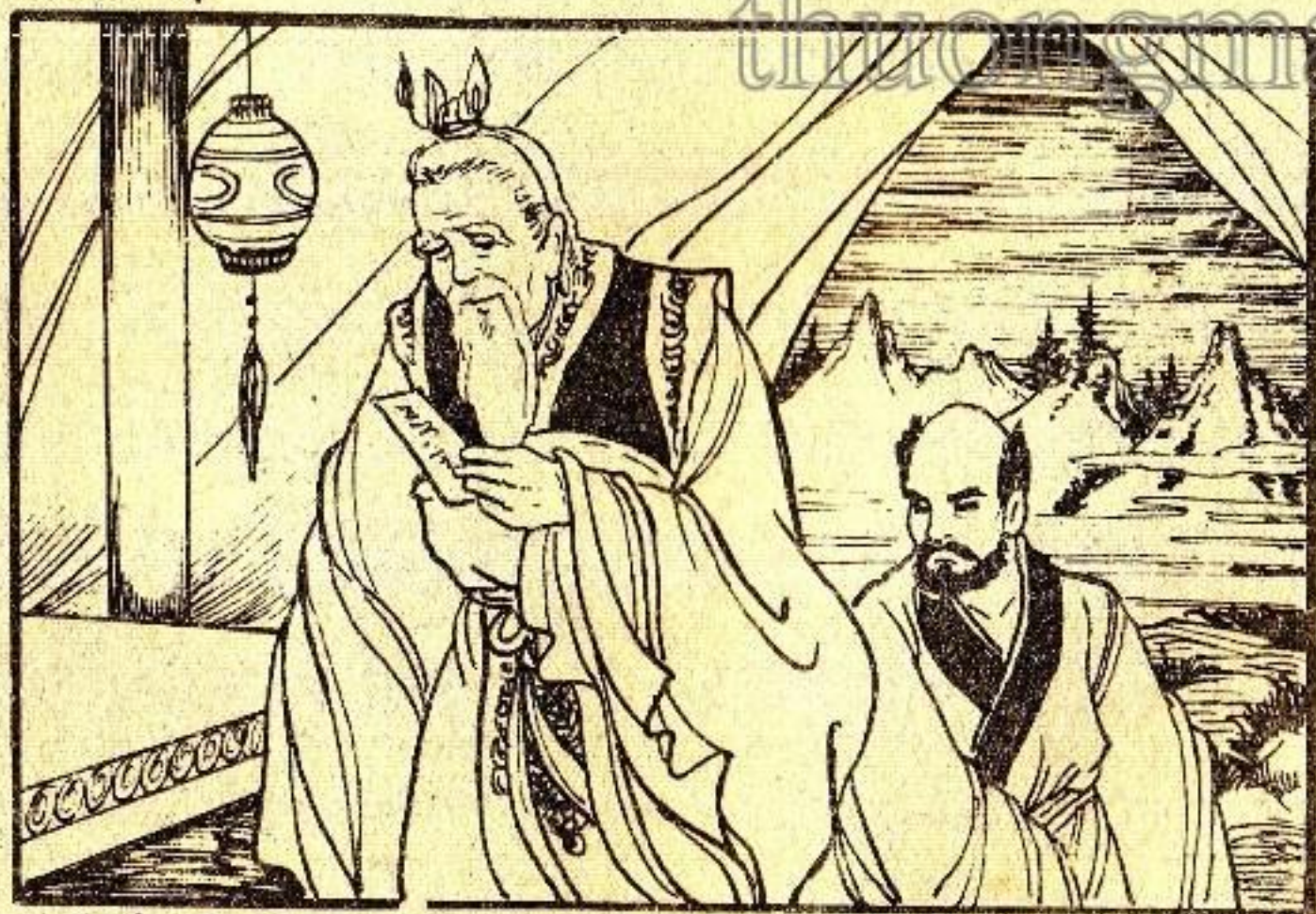
Võ Kiệt liền đón Biện Kiệt lại. Đánh một hồi Biện Kiệt trá bại, Võ Kiệt sợ mắc kế không theo. Từ Nha truyền gióng kiếng thâu quân. Âu Dương Thuận và hai vị chư hầu thu binh về ải.

Về đến trại, Từ Nha nói với các tướng: "Trước kia có một mình Biện Kiệt đi ngang qua phương ấy, sao hôm nay cả 3 người này cùng đi ngang qua chỗ ấy được?". Hành Tôn thưa: "Nếu vậy đệ tử lên vào thành hỏi thăm hai vị chư hầu thì rõ".

Vào hết canh 1, Thổ Hành liền dọn thổ qua ải. Vừa thấy Hành Tôn, hai vị chư hầu nói: "Biện Kiết cho chúng tôi hai lá bùa, giắt lên mào thì đi qua phương đó sẽ vô sự"

Thổ Hành Tôn nói: "Xin 2 vị đưa bùa ấy cho tôi đem về dâng cho Nguyên Soái, sẽ lấy họa thật nhiều bùa, phát cho binh tướng thì cây phương ấy vô dụng". Hai vị chư hầu liền lấy 2 lá bùa trao cho Hành Tôn.

Tử Nha liền dùng châu sa bắt chước theo lá bùa của Biện Kiết, vẽ thật nhiều bùa phát cho binh tướng.

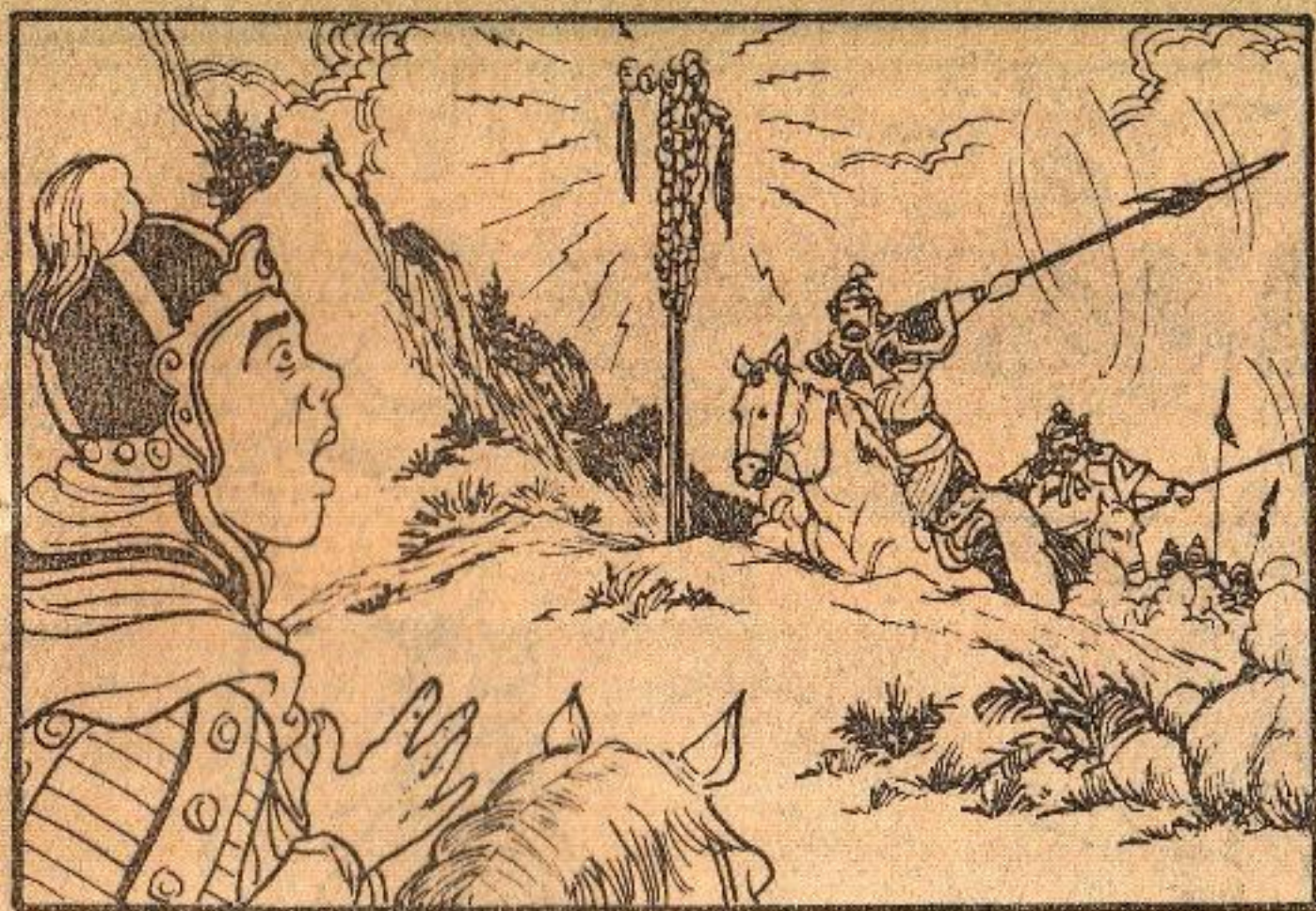
Rạng ngày, Tử Nha dẫn quân đến khiêu chiến. Đặng Côn và Nhuế Kiết sai Biện Kiết ra thành nghênh địch. Biện Kiết tuân lệnh kéo quân ra. Vừa thấy Tử Nha, Biện Kiết đã giục ngựa lướt tới vùng kích dâm Tử Nha. Các tướng Châu 1 loạt ủa ra vây phủ.

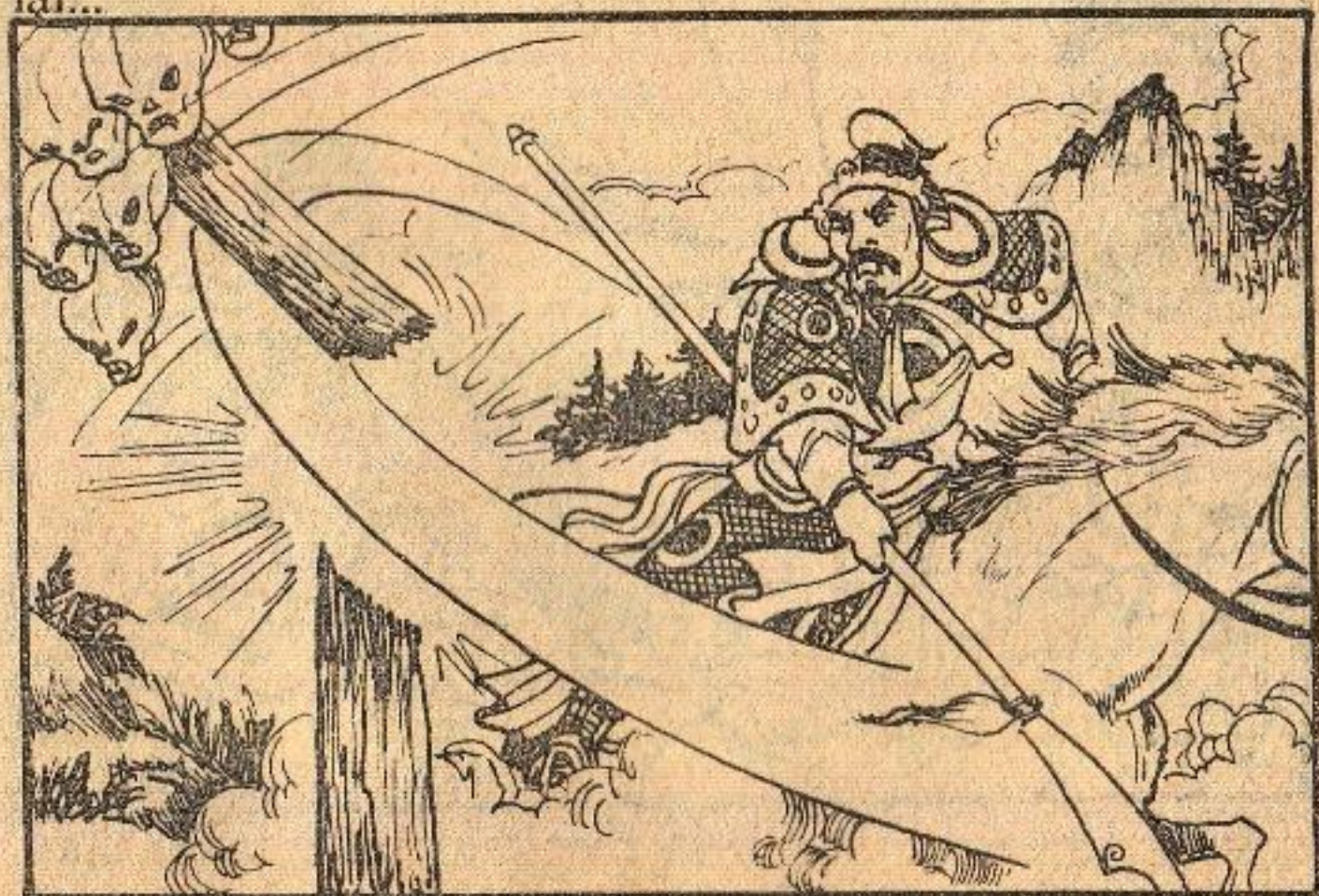
Biện Kiết chỉ có 1 mình tả xông hữu đột. Tuy vậy, Biện Kiết cũng ráng hết sức mình chống cự trên 30 hiệp.

Giữa lúc đang giao tranh, Biện Kiết thừa cơ Võ Kiết vô ý, phóng đến 1 kích. Võ Kiết tràn ngang tránh khỏi dễ trông 1 chỗ, Biện Kiết giục ngựa nhảy vọt ra chỗ trống ấy chạy về.

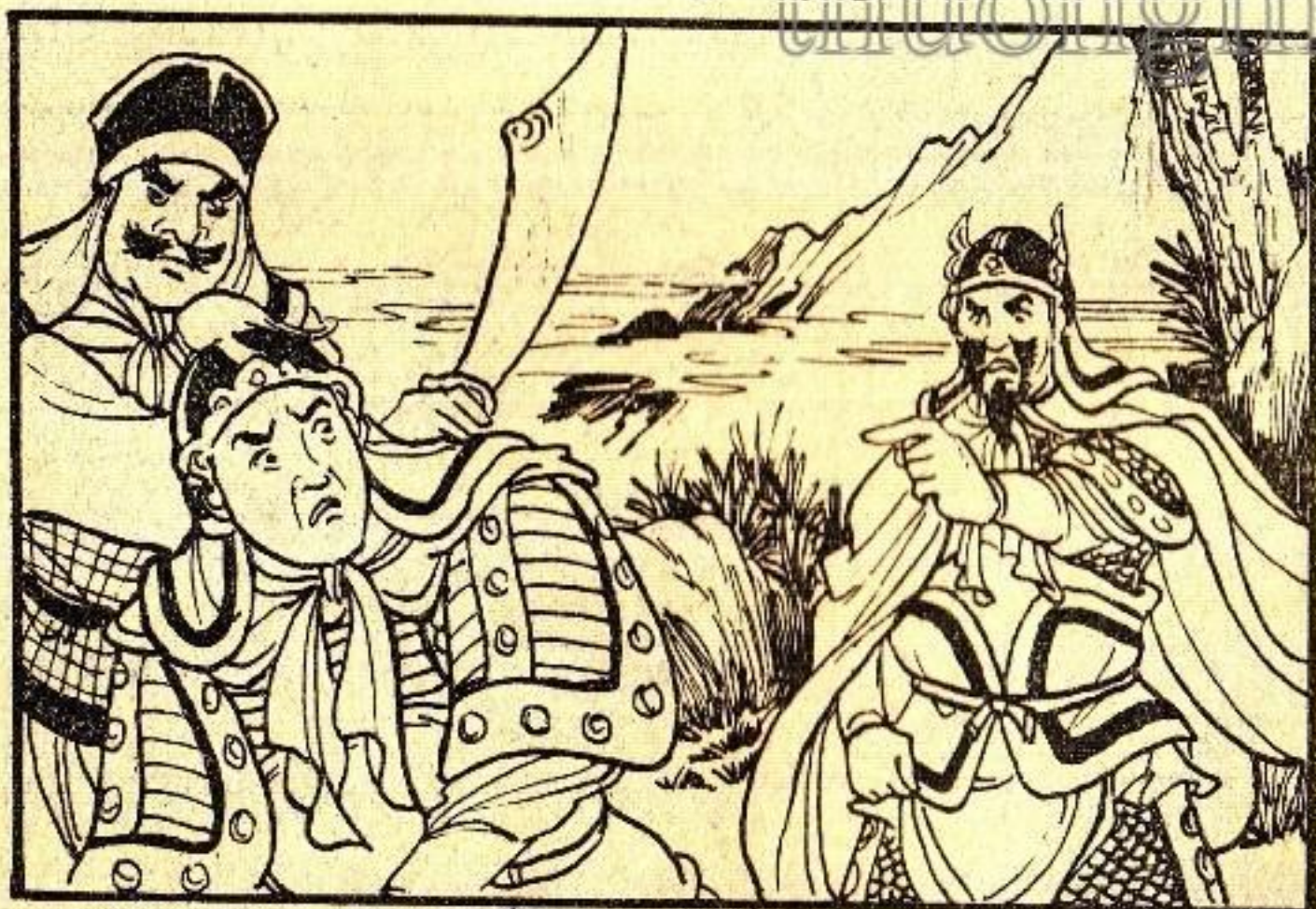
Các tướng ủa nhau đuổi theo Biện Kiết, chờ các tướng chạy ngang cây phượng hôn mê té xuống mà bắt, chẳng ngờ các tướng đều lướt tới gần cửa thành mà vẫn vô sự. Biện Kiết lấy làm lạ, ngỡ là trời khiến mất nước nên số phép hết linh, liền truyền quân đóng cửa lại...

Các tướng Châu không phá ải, giật ngã cây phượng và lấy Kim Côn, Gián ma xử đem về.

Biện Kiết kéo quân vào thành, thưa với Nhuế Kiết: "Tôi có ý dụ chúng tới phượng mà bắt, không rõ vì sao cây phượng hết linh". Nhuế Kiết nói: "Khi trước sao phượng linh bắt luôn 4 tướng, bây giờ lại hết linh?"

Đặng Côn nói: "Chắc Biện Kiết thấy trong thành binh ít, giữ ải không nổi, nên tư thông với giặc, trá bại dẫn giặc vào thành. May mà quân sĩ đóng cửa kịp, nếu không chúng ta nguy rồi". Dứt lời truyền quân bắt Biện Kiết ra ngoài chém liền.

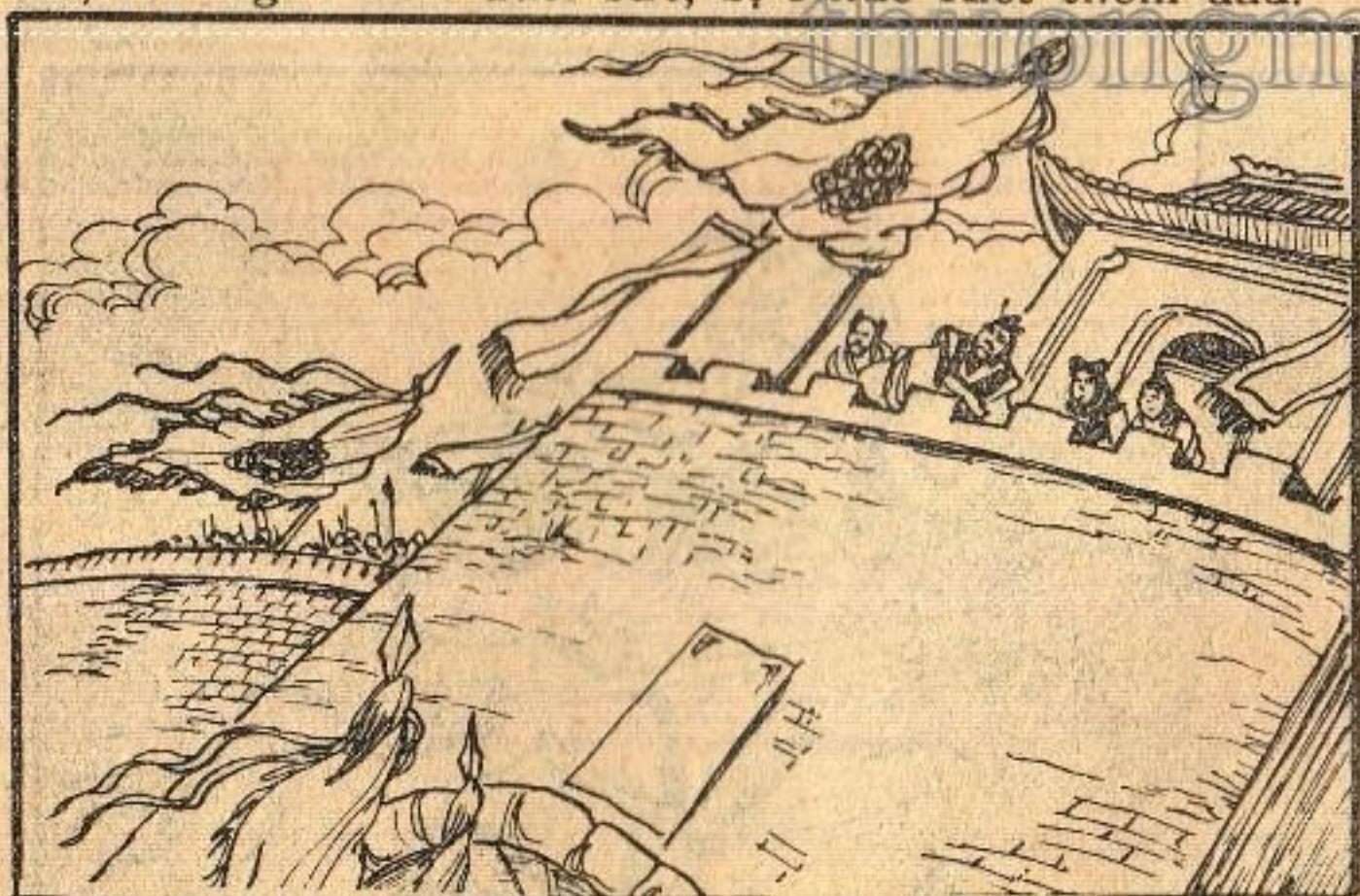
Đặng Côn nói với Âu Dương Thuần: "Biện Kiệt chết vậy cũng không oan, bởi Trụ Vương vô đạo, xã tắc phải đổi đời. Chúng ta liều thân phò hôn quân chẳng ích lợi gì. Xin tướng quân xét lại".

Âu Dương Thuần nổi giận mắng lớn: "Biết ăn lộc vua rồi dưng ải dầu giặc, giết oan kẻ trung thần. Thật chúng bay là cầm thú, ta không thể bán nước cầu vinh. Đừng đem lời gian ác mà nói với ta".

Âu Dương Thuận liền rút gươm xóc tới. Đặng Côn Nhuế Kiệt cũng vung gươm hỗn chiến. Đánh được một lúc, Dương Thuận đuối sức, bị Nhuế Kiệt chém đầu.

Giết Âu Dương Thuận xong, Đặng Côn liền thả 4 trống. Hoàng Phi Hồ gặp Đặng Côn mừng rỡ vô cùng, sau đó Đặng Côn và Nhuế Kiệt thi hành đến dinh Châu yết kiến rồi dâng ả. Từ Nha truyền quân kéo vào ả và kiểm điểm lại lương tiền.

Cách vài hôm, Khương Thượng dẫn binh đến huyện Dẫn Trì, cách thành 2 dặm hạ trại. Quan tổng binh huyện Dẫn Trì là Trương Khuê nghe tinh binh Châu hạ trại gần thành, vội vàng triệu tập 2 tướng Vương Tá và Trịnh Xuân đến thương nghị. Trương Khuê nói: "Nay binh Châu qua khỏi 5 ải rồi. Huyện Dẫn Trì chúng ta tuy nhỏ, thành lũy đơn sơ, song chúng ta phải cố thủ, nếu để địch quân qua được sông Huỳnh Hà thì khó lòng ngăn trở lắm."